നിരാകരണ പത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം ഭാരത സർക്കാർ സ്ഥാപനമായ എ.ഐ.സി.ടി.ഇ.യുടെ അനുവാദിനി എന്ന നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2024] 3 S.C.R. 913: 2024 ഐ. എൻ. എസ്. സി 215

നവാസ് @മുളനവാസ്

വി.

കേരള സംസ്ഥാനം

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2011 ലെ 1215)

18 മാർച്ച് 2024

[ബി ആർ ഗവായ് കെ വി വിശ്വനാഥൻ *, സന്ദീപ് മേത്ത, ജെ. ജെ.]

പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയം

വകുപ്പ് 302,449,309, ഐപിസി എന്നിവ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദി - പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അതനുസരിച്ച് ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനെ വധശിക്ഷക്ക് വിധിച്ചു. ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാവിധി സ്ഥിരീകരിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും വധശിക്ഷ വിധി പരിഷ്കരിക്കുകയും ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയായി കുറയ്ക്കുകയും, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 428 പ്രകാരം ഇതിനകം ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞ കാലയളവ് ഉൾപ്പെടെ 30 വർഷത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ജയിലിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കരുതെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ വി. കർണാടക സംസ്ഥാനം [2008] 11 എസ്. സി. ആർ 93 വിനിയോഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടോ എന്നും, ഇളവ് നൽകാതെ 30 വർഷം എന്ന ~~അളവ്~~പരിധി നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഉചിതമായ ശിക്ഷയാണോ എന്നും, ഉചിതമായ ശിക്ഷ എന്തായിരിക്കണം എ~~ന്നാ~~ന്നതുമാണ് പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ?

~~തലക്കെട്ടുകൾ~~തലവാചക കുറിപ്പ്

ശിക്ഷാവിധി - കൊലപാതകം - സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ വി. കർണാടക സംസ്ഥാനം [2008] 11 എസ്സിആർ 93 കേസിലെ തത്വത്തിന് കീഴിൽ ചുമത്തേണ്ട ഉചിതമായ ശിക്ഷാവിധി, അതിൽ വധശിക്ഷ ഒഴിവാക്കാൻ കോടതികൾക്ക് പതിനാല് വർഷത്തിന് മുകളിലുള്ള കഠിനമായ ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ നൽകാമെന്ന് വിധിച്ചു. - ~~വഷളായതും~~ഗൗരവമായതും ലഘൂവായതുമായ സാഹചര്യങ്ങൾ - ഇളവ് തേടാൻ, കുറ്റവാളിക്ക് എത്ര വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകേണ്ടിവരും എന്നതിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള പ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ - വിചാരണക്കോടതി വകുപ്പ് 302, ഐപിസി പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് പ്രതിക്ക്

വധശിക്ഷ വിധിച്ചു - ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാവിധി സ്ഥിരീകരിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ കേസുകൾസും സമാനമായ മറ്റ് കേസുകളും പിന്തുടർന്ന് വധശിക്ഷ 30 വർഷത്തെ തടവുശിക്ഷയായി പരിഷ്കരിച്ചു - കൃത്യത

വിധി ; പ്രതി മാത്രമാണ് കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തിയതെന്ന ഏക അനുമാനവുമായി ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ പൊരുത്തപ്പെടുന്നു - വിഷമകരമായ വശത്ത്എന്നാൽ ഗൗരവകരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ നോക്കിയാൽ, പ്രതി ചെയ്ത പ്രവൃത്തി മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതോ മുൻകൂട്ടി ചിന്തിച്ചു ചെയ്തതോ ആയിരുന്നു; നിരായുധരും പ്രതിരോധമില്ലാത്തവരുമായ 4 പേരെ അദ്ദേഹം ക്രൂരമായി കൊലപ്പെടുത്തി, അവരിൽ ഒരാൾ കുട്ടിയും മറ്റൊരാൾ പ്രായമായ സ്ത്രീയും ആയിരുന്നു - പ്രതികളുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ, ഒരൊറ്റ കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് തലമുറകൾക്ക് അവരുടെ തെറ്റ് കാരണമല്ലാതെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു; 'എൽ' ന് ഏൽപ്പിച്ച പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവവും മറ്റ് രണ്ട് പേരുടെ പരിക്കും ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ക്രൂരത എടുത്തുകാണിക്കുന്നു - ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതി വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു (28 വയസ്സ്); ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒരു നേട്ടത്തിനോ ലാഭത്തിനോ വേണ്ടിയല്ലായിരുന്നു; അവൻ അതിന് ശേഷം ഓടിപ്പോകാൻ ശ്രമിച്ചില്ല, വാസ്തവത്തിൽ ഈ പ്രവർത്തിക്കു ശേഷം വികാരഭരിതനായതിനാൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു; അവൻ 18 വർഷവും 4 മാസവുമായി ജയിലിൽ കിടക്കുന്നു, കേസ് സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. - കൂടാതെ, ജയിലിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ അച്ചടക്കനടപടികളൊന്നും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റവും സ്വഭാവവും ഇതുവരെ തൃപ്തികരമാണെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ പെരുമാറ്റ റിപ്പോർട്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു - അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാവിധി ഐപിസി 302,449,309 വകുപ്പുകൾ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഹൈക്കോടതി വിധി ശരിവയ്ക്കുന്നു - ഐപിസി വകുപ്പ് 449,309 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ചുമത്തിയ ശിക്ഷയിൽ ഇടപെട്ടില്ല-ഐപിസി 302 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ കേസിലെ തത്വം പാലിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതി കേസിന്റെ വസ്തുതകളാൽ ന്യായീകരിച്ചു - എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി ചുമത്തിയ ശിക്ഷ, ഇളവ് നൽകാതെ 30 വർഷത്തെ തടവിൽ നിന്ന് ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കാലയളവ് ഉൾപ്പെടെ, ഇളവ് നൽകാതെ, 25 വർഷത്തെ തടവുശിക്ഷയായി പരിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 13,58-60]

ശിക്ഷാവിധി – കൊലപാതകം – ഇളവ് – വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമായി കുറയ്ക്കുക, എന്നിരുന്നാലും കുറ്റവാളിയെ 14 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല (ജീവപര്യന്തം തടവിന്റെ സാധാരണ മാനദണ്ഡം) – ~~വ്യത്യസ്തമായതും~~ഗൗരവകരവും ലഘൂകരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യങ്ങൾ – സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ തത്വത്തിന് കീഴിൽ ഉചിതമായ ശിക്ഷാവിധി ഏർപ്പെടുത്തണം – ഇളവ് തേടുന്നതിന് മുൻപ് കുറ്റവാളിക്ക് എത്ര വർഷങ്ങൾ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം എന്നതിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള പ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ

വിധി ; വധശിക്ഷ നൽകേണ്ടതില്ലെന്നും 14 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ കുറ്റവാളിയെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും കോടതി തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ, വി. ശ്രീഹരൻ കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ വിധിന്യായങ്ങൾ ബാധകമാക്കിയ കേസുകളുടെ നിരയും പരിഗണിക്കുകയും അതിൽ ഏതെങ്കിലും തത്വങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ബാധകമാക്കുകയും വേണം - വ്യതിചലിക്കാൻ കഴിയാത്ത ~~കോർമൂലക~~സൂത്രവാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല - ഇളവ് അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരു ~~വ്യായാമമാണ്~~പ്രവർത്തനമാണ്, അതി വിവേചനാധികാരം ശ്രദ്ധയോടെ പ്രയോഗിക്കണം. - വി. ശ്രീഹരനിൽ ഉറപ്പിച്ചതുപോലെ സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദയിലെ തത്വം സാധാരണയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട 14 വർഷത്തെ മാനദണ്ഡം കുറഞ്ഞ കാലയളവിൽ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മൊത്തത്തിൽ ആനുപാതികമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ മാറ്റം വരുത്തി - അതേസമയം, ഇത് വ്യക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമായതിനാൽ, ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും അസമത്വം ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ഉയർന്ന വശത്തും കോടതികൾ സംരക്ഷണം നൽകണം, - ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ കൈവരിക്കേണ്ടതുണ്ട് - സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ തത്വം പ്രയോഗിച്ച് മുമ്പ് തീരുമാനിച്ച 27 കേസുകൾ, ~~സർവേചെയ്തു~~പരിശോധിച്ചു - കേസുകളിലൂടെയുള്ള വായന കാണിക്കുന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായ അടിത്തറയാണ് ആനുപാതികതയുടെ തത്വം എന്നാണ് വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ജീവപര്യന്തത്തിലേക്ക് ശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ കോടതി പരിഗണിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ, ഇളവ് നൽകാതെ നിർബന്ധിത തടവിന്റെ വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം തീരുമാനിക്കുന്നതിലും വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഇരയായവരുടെ എണ്ണം, അവരുടെ പ്രായം, ലിംഗഭേദം എന്നിവ; ലൈംഗികാതിക്രമം ഉൾപ്പെടെയുള്ള പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ; കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം; കുറ്റവാളി മറ്റൊരു കേസിൽ ജാമ്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നിട്ടുണ്ടോ; കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ മുൻകൂട്ടി

നിശ്ചയിച്ച സ്വഭാവം; കുറ്റവാളിയും ഇരയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം; വിശ്വാസ ദുർവിനിയോഗം എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ; ~~ക്രിമിനൽ മുൻ ചരിത്രം~~മുൻ ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലം; കുറ്റവാളി മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അത് സമൂഹത്തിന് ഭീഷണിയാകുമോ എന്നിവയാണ് ഇളവ് അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് കോടതികൾ മനസ്സിൽ വയ്ക്കുന്ന പ്രസക്തമായ ചില ഘടകങ്ങൾ. പ്രതിയുടെ പ്രായം; കുറ്റവാളിയെ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള സാധ്യത; കുറ്റവാളി ഒരു ~~പ്രൊഫഷണൽ~~വിദഗ്ധ കൊലയാളിയല്ല; പ്രതിയുടെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക അവസ്ഥ; പ്രതിയുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ഘടന, പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പെരുമാറ്റം എന്നിവയാണ് ചില ~~ങ്കിലുമനുകൂല~~ ഘടകങ്ങൾ - കൂടാതെ, ജയിലിൽ പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റം പരിഗണിക്കുന്നതിൽ കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ഇതിനകം ജയിലിൽ കടന്ന കാലയളവ് - മേൽപ്പറഞ്ഞ ഘടകങ്ങൾ സമഗ്രമല്ല, മറിച്ച് ചിത്രീകരണാത്മകമാണ്, ഓരോ കേസും അതിലെ വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. [ഖണ്ഡം 26,27,57]

തെളിവ് നിയമം, 1872 - വകുപ്പ് 106 - പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദിക്ക് 'എൽ'—മായി നിയമവിരുദ്ധമായ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും, അവൾ അകലം പാലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന് ശേഷം, അപ്പീൽവാദി ദുഖത്തിലായിരുന്നു - നിർഭാഗ്യകരമായ രാത്രിയിൽ വീടിന്റെ കിഴക്ക് വശത്തെ മതിലിൽ ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി അവൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ആ വീട്ടിലെ മറ്റ് മൂന്ന് പേർക്കൊപ്പം 'എൽ' നെയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു - വീടിനുള്ളിൽ അപ്പീൽവാദി മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായ മറ്റൊരു വ്യക്തി, സംഭവസ്ഥലത്ത് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ വിശദീകരണമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല.

വിധി : പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകളും പ്രതിയുടെ മൊഴിയും സംഭവസ്ഥലത്ത് അയാളുടെ സാന്നിധ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു - വീട്ടിനുള്ളിൽ അപ്പീൽവാദി മാത്രമായിരുന്നു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തി, മറ്റ് മൂന്ന് പേർ മരിച്ചു, ഒരാൾ 'കെ എ' ആയിരുന്നു, അവർ പരിക്കേറ്റ് അബോധാവസ്ഥയിലാവുകയും പിന്നീട് ആ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്തു - സംഭവസ്ഥലത്ത് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായതും വിശ്വസനീയവുമായ വിശദീകരണമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല - മരണപ്പെട്ട 'എൽ' യുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തി~~ൻ്റെ~~ന്റെ ബന്ധം വഷളായതും അദ്ദേഹത്തി~~ൻ്റെ~~ന്റെ കുറ്റത്തിലേക്ക് വ്യക്തമായി വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതുമാണ് - ഏതെങ്കിലും വസ്തുത ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറിവിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ, ആ വസ്തുത

തെളിയിക്കാനുള്ള ~~കടമ~~ബാധ്യതബാധ്യത അയാളുടെ മേൽ ആണെന്ന് വകുപ്പ് 106 പ്രസ്താവിക്കുന്നു - വകുപ്പ് 106 പ്രോസിക്യൂഷൻ ~~കടമ~~ബാധ്യത ഒഴിവാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല - എന്നിരുന്നാലും, അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രതിയുടെ അറിവിൽ വരുന്ന വസ്തുതകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് അസാധ്യമോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആനുപാതികമായി ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതോ ആയ കേസുകളിൽ, അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടോ അ~~ങ്ങ്ങ്ങ~~സൗകര്യമോ ഇല്ലാതെ പ്രതിക്ക് കഴിയുമെന്നതിനാൽ ആ ~~കടമ~~ബാധ്യത പ്രതിയുടെ മേൽ ആയിരിക്കും, - ഈ കേസിൽ, രഹസ്യമായി ഒരു വീടിനുള്ളിൽ ഒന്നിലധികം കൊലപാതകങ്ങൾ പോലുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടക്കുമ്പോൾ, പ്രാരംഭ ~~കടമ~~ബാധ്യത പ്രോസിക്യൂഷൻ വഹിക്കേണ്ടതുണ്ട് - പ്രോസിക്യൂഷൻ അതിന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ ~~കടമ~~ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് വിജയകരമായി ഒഴിവായാൽ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നതിന് കൃത്യവും വിശ്വസനീയവുമായ വിശദീകരണം നൽകാൻ വീടിന്റെ ഉള്ളിൽ അപ്പീൽവാദി മാത്രമായിരുന്നു ~~ള്ള~~എന്നതിനാൽ അയാളുടെ മേൽ ~~ആ~~അത് ~~കടമ~~ബാധ്യതയായി മാറി, പക്ഷേ ആ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. [ഖണ്ഡിക 12 (xiv)]

ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമം, 1973 - വകുപ്പ് 293 - പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് എന്താണെന്നാൽ, കുറ്റാരോപിതനെ കണ്ടെത്തിയ താഴത്തെ നിലയുടെ തെക്കേ മുറിയിൽ മതിലിലും ചില വസ്തുക്കളിലും എഴുത്തുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് - ഈ എഴുത്തിന്റെ മാതൃക എടുക്കുകയും കൈയക്ഷര വിദഗ്ധന് നൽകുകയും ചെയ്തു - കൈയക്ഷര വിദഗ്ധൻ പി-42 റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കി - കൈയക്ഷര വിദഗ്ധനെ വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു

വിധി ; വകുപ്പ് 293-ന് എതിരാണ് സമർപ്പണങ്ങൾ - തിരുവനന്തപുരം ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറി ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ (റിസർച്ച്) ഡോ. കെ. പി. ജെ തയ്യാറാക്കിയ എക്സിബിറ്റ് പി-42 റിപ്പോർട്ട് - റിപ്പോർട്ട് കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുകയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും എക്സിബിറ്റ് പി-42 ആയി തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു - ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ, അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ എന്നിവർക്ക് മുകളിൽ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ, വകുപ്പ് 293 (4) (e) ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "ഡയറക്ടർ" എന്ന പദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു - അതിനാൽ, പി-42 റിപ്പോർട്ട് ഡോ. കെ. പി. ജെ. യുടെ പരിശോധന കൂടാതെ പോലും അനുവദനീയമാണ്. [ഖണ്ഡിക 12 (vii)]

ക്രിമിനൽ നിയമം – അപൂർവങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായ കേസുകൾ എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെടാത്ത കേസുകൾ – സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ വി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടക സംസ്ഥാനം [2008] 11 എസ്. സി. ആർ 93 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വം, ചർച്ച ചെയ്യ – തെളിവുകൾ–സാഹചര്യ തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കേസ്– ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട തത്വങ്ങൾ –ചർച്ച ചെയ്യ.

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ വി. വി. ശ്രീഹരൻ എന്ന മുരുകനും മറ്റുള്ളവരും (2015) 14 എസ്. സി. ആർ 613: (2016) 7 എസ്. സി. സി 1-പിന്തുടർന്നു.

അമ്മിണിയും മറ്റുള്ളവരും വി. കേരള സംസ്ഥാനം [1997] 5 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ്സിആർ 181: (1998) 2 എസ്. സി. സി 301; ശരദ് ബേർഡിചന്ദ് സർദ വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1985) 1 എസ്. സി. ആർ 88: (1984) 4 എസ്. സി. സി 116; സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ വി. കർണാടക സംസ്ഥാനം [2008] 11 SCR 93: (2008) 13 SCC 767-ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
പദം കുമാർ വി. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2020] 1 എസ്സിആർ 57: (2020) 3 എസ്. സി. സി 35; ഭ്രപീന്ദർ സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (1988) 3 എസ്സിആർ 409: (1988) 3 SCC 513; സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹിമാചൽ പ്രദേശ് വി. മസ്ത് റാം (2004) സപ്ലിമെന്റ്. 4 എസ്സിആർ 269: (2004) 8 എസ്. സി. സി 660; ശംഭു നാഥ് മെഹ്റ വി. ദി സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് അജ്മീർ സംസ്ഥാനം [1956] 1 എസ്. സി. ആർ 199; ബച്ചൻ സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (1980) 2 എസ്. സി. സി 684; മാച്ചി സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (1983) 3 എസ്സിആർ 413: (1983) 3 എസ്. സി. സി 470; ഹരു ഘോഷ് വി. പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം [2009] 13 SCR 847: (2009) 15 SCC 551; മുള്ളായും മറ്റൊരാളും വി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2010] 2 എസ്. സി. ആർ 633: (2010) 3 എസ്. സി. സി 508; രാംരാജ് വി. ഛത്തീസ്ഗഡ് സംസ്ഥാനം [2009] 16 എസ്സിആർ 367: (2010) 1 എസ്സിസി 573; രാംനരേഷും മറ്റുള്ളവരും വി. ഛത്തീസ്ഗഡ് സംസ്ഥാനം [2012] 3 എസ്. സി. ആർ 630: (2012) 4 എസ്. സി. സി 257; നീൽ കുമാർ വി. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം [2012] എസ്. സി. ആർ 5.696: (2012) 5 എസ്. സി. സി 766; സന്ദീപ് വി. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2012] 5 എസ്. സി. ആർ 952: (2012) 6 എസ്. സി. സി 107; ശങ്കർ കിസൻറാവു ഖാദെ വി.

മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [2013] 6 എസ്. സി. ആർ 949: (2013) 5 എസ്. സി. സി 546; സാഹിബ് ഹുസൈൻ വി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം [2013] 2 എസ്. സി. ആർ 1019: (2013) 9 എസ്. സി. സി 778; ഗുർവൈൽ സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [2013] 1 എസ്. സി. ആർ 783: (2013) 2 എസ്. സി. സി 713; ആൽബർ ഒറാവോൺ വി. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം [2014] 9 എസ്സിആർ 330: (2014) 12 എസ്. സി. സി 306; രാജ്കുമാർ വി. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2014] 3 എസ്സിആർ 212: (2014) 5 എസ്സിസി 353; സെൽവം വി. സ്റ്റേറ്റ് (2014) 12 എസ്. സി. സി 274; ബിർജു വി. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2014] 1 എസ്സിആർ 1047: (2014) 3 എസ്. സി. സി 421; തട്ടു ലോധി വി. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2016] 3 എസ്. സി. ആർ 561: (2016) 9 എസ്. സി. സി 675; വിജയ് കുമാർ വി. ജമ്മു കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം (2019) 12 എസ്. സി. സി 791; പാർസുറാം വി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2019) 8 എസ്. സി. സി 382; നന്ദ് കിഷോർ വി. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2019] 1 എസ്സിആർ 260: (2019) 16 എസ്സിസി 278; സ്വപൻ കുമാർ ഝാ വി. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം, മറ്റൊന്ന് (2019) 13 എസ്സിസി 579; രാജു ജഗദീഷ് പാസ്വാൻ വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (2019) 16 SCC 380; X v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [2019] 6 എസ്. സി. ആർ 1: (2019) 7 എസ്. സി. സി 1; ഇറപ്പ സിദ്ദപ്പ മുർഗന്നവർ വി. കർണാടക സംസ്ഥാനം [2021] 11 എസ്സിആർ 51: (2022) 2 എസ്സിസി 801; ശിവകുമാർ വി. കർണാടക സംസ്ഥാനം [2023] 4 എസ്സിആർ 669: (2023) 9 എസ്. സി. സി 817; മനോജും മറ്റുള്ളവരും വി. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2022] 9 SCR 452: (2023) 2 SCC 353; മദൻ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം 2023 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ എസ്സി 1473; സുന്ദർ വി. സ്റ്റേറ്റ് ബൈ ഇൻസ്പെക്ടർ ഓഫ് പോലീസ് [2023] 5 എസ്സിആർ 1016:2023 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ എസ്സി 310; രവീന്ദർ സിംഗ് വി. സംസ്ഥാന സർക്കാർ. ഡൽഹിയിലെ എൻ. സി. ടി [2023] 4 SCR 480: (2024) 2 SCC 323 - പരാമർശിച്ചു

നിയമങ്ങളുടെ പട്ടിക

ശിക്ഷ നിയമം, 1860; തെളിവ് നിയമം, 1872; കോഡ് ഓഫ് ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമം, 1973.

പ്രധാന വാക്കുകളുടെ പട്ടിക

ശിക്ഷാവിധി; പരിഷ്കരണം; വഷളാക്കുകയും ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ; ഇളവ്; ഇളവ് അധികാരങ്ങൾ; വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ജീവപര്യന്തമായി കുറയ്ക്കുക; ആനുപാതികതയുടെ തത്വം; അപൂർവത്തിൽ അപൂർവ്വമായത്; നിയമവിരുദ്ധമായ അടുപ്പം; കൈയക്ഷര വിദഗ്ധൻ.

കേസ് ഉയർന്നു വരുന്ന സാഹചര്യം

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ ആധികാരിത ; 2011 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1215
2007 ലെ സിആർഎൽഎ നമ്പർ 1620 ൽ എറണാകുളം ഹൈക്കോടതിയുടെ 09.02.2010 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായവർ

രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ, ലക്ഷ്മി എൻ. കൈമൾ, രാജ്കുമാർ പാവോത്തിൽ, അരുൺ പൂമുലി, വിഷ്ണു പഴങ്ങനാട്, കേശവരാജ് നായർ, ദേവേഷ് കുമാർ ശർമ, അഷു ജെയിൻ, ജലീൻ ജോൺസൺ, ഹർഷ് വർധൻ ഷാ ശ്യാം. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

ജയന്ത് മുത്രാജ്, സീനിയർ. അഡ്വ., നിഷെ രാജൻ ഷോങ്കർ, ശ്രീമതി അന്ന കെ ജോയ്, അലിം അൻവർ, എബ്രഹാം മാത്യു, എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധി/ഉത്തരവ്

വിധിന്യായം

ജസ്റ്റിസ് കെ വി വിശ്വനാഥൻ.

1. ഡി.എസ്.ആർ നമ്പർ 2007 ലെ 4 ഉം 09.02.2010 തീയതിയിലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 2007 ലെ 1620 ലും എറണാകുളം ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിയിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉയർന്നുവരുന്നത്. തൃശ്ശൂർ സെഷൻസ് കേസ് നമ്പർ. 2006 ലെ 491 മൂന്നാം അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി (അഡ്ഹോക്) ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക്

കോടതി നമ്പർ 1 ന്റെ വിധിയിൽ നിന്നാണ് വധശിക്ഷയും ക്രിമിനൽ അപ്പീലും ഉയർന്നുവന്നത്

2. ലത (39 വയസ്സ്) രാമചന്ദ്രൻ (45 വയസ്സ്) ചിത്ര (11 വയസ്സ്), കാർത്തിയാനി അമ്മ (80 വയസ്സ്) എന്നിവരെ വീടിനുള്ളിൽ അതിക്രമിച്ച് കയറി കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് ഐപിസി 302,449 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദി (ഏക പ്രതി) കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിചാരണ കോടതി കണ്ടെത്തി. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതിന് ശേഷം പ്രതി ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുകയും അതിനാൽ ഐപിസി 309 വകുപ്പ് പ്രകാരവും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് വിചാരണ കോടതി പ്രതിക്ക് വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. ഐപിസി വകുപ്പ് 449 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന്, പ്രതിക്ക് അഞ്ച് വർഷം കഠിന തടവും 1,000/- രൂപ പിഴയും, അതിന്റെ ഉപേക്ഷയിൽ ആറ് മാസം ലളിതമായ തടവും വിധിച്ചു. പ്രതിക്ക് രണ്ട് മാസം തടവും ഐപിസി വകുപ്പ് 309 പ്രകാരം കുറ്റത്തിന് 500/- രൂപ പിഴയും പിഴ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ ഒരു മാസം തടവും ശിക്ഷയായി വിധിച്ചു.

3. വിഷയം ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ സ്ഥിരീകരണത്തിനായി പോയപ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് ശിക്ഷയിൽ മാറ്റം വരുത്തി. വകുപ്പ് 428 സി ആർ പിസി പ്രകാരം ഇതിനകം സമനുലിതമാക്കിയ കാലയളവ് ഉൾപ്പെടെ 30 (മുപ്പത്) വർഷത്തേക്ക് കുറ്റാരോപിതനെ ജയിലിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കരുതെന്ന് കൂടുതൽ നിർദ്ദേശത്തോടെ വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമായി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ ദുഃഖിതനായ അപ്പീൽവാദി പ്രത്യേക ലീവ് വഴി ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിൽ ഈ കോടതിയിൽ വന്നു.

വസ്തുതകൾ ഹ്രസ്വമായി

4. മരിച്ച രാമചന്ദ്രന്റെ വീട്ടിൽ നാല് പേർ താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ പക്ഷത്തിപ്പ്കഥ. രാമചന്ദ്രനെ കൂടാതെ ഭാര്യ ലത, മകൾ ചിത്ര, രാമചന്ദ്രന്റെ അമ്മ കാർത്തിയാനി അമ്മ എന്നിവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി നേരത്തെ ലതയുമായി അവിഹിത അടുപ്പം പുലർത്തിയിരുന്നതിനാൽ ലത ഗർഭിണിയാവുകയും പിന്നീട് ഗർഭം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ലത അകലം പാലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന് ശേഷം, അപ്പീൽവാദിക്ക്

വിഷമമുണ്ടായി എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്, അവർ 03.02.2005 ലെ ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു, അന്ന് അപ്പീൽവാദി ലത താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ച് കടക്കുകയും അവളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ Ext പി-9 മുതൽ Ext.P-11 പരാതികൾ ആശ്രയിക്കുന്നു.

5. 03.11.2005 നും 04.11.2005 നും ഇടയിലുള്ള രാത്രിയിലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന് ആസ്പദമായ സാഹചര്യം ഉയർന്നുവന്നത്. പ്രതി 03.11.2005 ന് രാത്രി വൈകി മരിച്ചയാളുടെ വീട്ടിൽ എത്തിയെന്നാണ് ആരോപണം. വീട്ടിൽ എത്തിയ അദ്ദേഹം വീടിന്റെ കിഴക്ക് വശത്തെ മതിലിൽ ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി വീടിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. 2 (രണ്ട്) കത്തിയും ഇരുമ്പ് വടിയും ഉപയോഗിച്ച് വീടിന്റെ വടക്ക് വശത്തുള്ള മുകളിലത്തെ മുറിയിലെ ഇരുമ്പ് വടി ഉപയോഗിച്ച് രാമചന്ദ്രനെയും ചിത്രയെയും കൊലപ്പെടുത്തിയതായും താഴത്തെ നിലയിലെ വടക്കുള്ള മുറിയിലെ കാർത്തിയാനി അമ്മയ്ക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേൽപ്പിച്ചതായും (അതിന്റെ ഫലമായി അവർ പിന്നീട് മരിക്കുകയും ചെയ്തു) താഴത്തെ നിലയിലെ പടികൾക്ക് സമീപമുള്ള ഹാളിൽ ഒന്നിലധികം കുത്തേറ്റ പരിക്കുകളോടെ ലതയുടെ മരണത്തിന് കാരണക്കാരനായും എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്.

6. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് എന്തെന്നാൽ, കഴിഞ്ഞ ദിവസം വൈകുന്നേരം അതായത് 03.11.2005 ന് കുടുംബത്തെ ആരോഗ്യത്തോടെ കണ്ട പിഡബ്ല്യു-1 വീട്ടുജോലിക്കാരി തങ്കമണി,04.11.2005 ന് രാവിലെ 07:00 ന് വീട് വൃത്തിയാക്കാൻ വന്നു ~~എന്നതാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്~~.. മുറ്റം വൃത്തിയാക്കുമ്പോൾ, കുടുംബം രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങുന്ന സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, അന്ന് ആരും പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്ന് അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. അടിച്ചുവാരുമ്പോൾ, വീടിന്റെ കിഴക്ക് വശത്തെ മതിലിൽ ഒരു ദ്വാരം അവർ കണ്ടു, വീടിന്റെ പടിഞ്ഞാറ് വശത്തെ മതിലിനോട് ചേർന്നുള്ള പൈപ്പിൽ നിന്ന് രക്തം ഒഴുകുന്നതും അവൾ കണ്ട് ഭയന്ന് പേടിച്ചു. അവർ പേടിച്ച് അലറുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി അയൽവാസികൾ അവടെ ഒത്തുകൂടുകയും ചെയ്തു.

7. വീടിന് പുറത്തുള്ള ബഹളത്തിന് ദൃക്സാക്ഷിയായ അയൽവാസിയായ പിഡബ്ല്യു-2 (ശ്യാമ സുന്ദരൻ) ആണ് പോലീസിനെ വിളിച്ചത്. പിഡബ്ല്യു-30 (കെ ടി കുമാരൻ) എഎസ്ഐ തന്റെ പോലീസ് സംഘവുമായി രാവിലെ 08:25 ന് സ്ഥലത്തെത്തി. വീടിന്റെ കിഴക്ക് വശത്തുള്ള മതിലിൽ ഒരു ദ്വാരവും ടെലിഫോൺ കേബിൾ മുറിച്ചതായും അദ്ദേഹം

കണ്ടെത്തി. പിഡബ്ല്യു-6 (ബാലൻ), പിഡബ്ല്യു-23 (രാജൻ) എന്നിവരോട് ആദ്യം വീടിന്റെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തെ വാതിൽ തകർക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-6, പിഡബ്ല്യു-23 എന്നിവർ പുറം വാതിൽ തകർത്ത് തുറന്നപ്പോൾ അകത്തെ വാതിലും പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതായും അത് തുറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നും കണ്ടെത്തി. തുടർന്ന് വീടിന്റെ മുൻവശത്തെ വാതിൽ തകർത്ത് തുറക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-4 (സന്ദീപ്) പോർച്ചിന് മുകളിലുള്ള ടൈൽ ഭാഗം നീക്കം ചെയ്ത് പോർച്ചിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. തുടർന്ന് ഒരു ഉലക്ക ഉപയോഗിച്ച് വാതിൽ തകർത്ത് പൂമുഖത്ത് പ്രവേശിച്ചു (വരാന്ത). പിഡബ്ല്യു-4 പിന്നീട് പ്രധാന വാതിലിന് മുകളിലുള്ള ഗ്ലാസ് വെന്റിലേറ്റർ തകർക്കുകയും വാതിൽ പൂട്ട് തുറക്കാൻ കൈ ഇടുകയും ചെയ്തു. അവർ അകത്ത് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, പടികൾക്കടുത്തുള്ള വഴിയിൽ ലതയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തി. രാമചന്ദ്രന്റെയും ചിത്രയുടെയും മൃതദേഹം വീടിന്റെ വടക്ക് വശത്തുള്ള മുകളിലത്തെ നിലയിൽ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തി. താഴത്തെ നിലയിലെ വടക്കൻ മുറിയിൽ അബോധാവസ്ഥയിലാണ് കാർത്തിയാനി അമ്മയെ കണ്ടെത്തിയത്. പിഡബ്ല്യു-6, പിഡബ്ല്യു-23 എന്നിവർ കാർത്തിയാനി അമ്മയെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു. കേസിന്റെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പിഡബ്ല്യു-32 (അജയ കുമാർ) രാവിലെ 09:15 ന് സ്ഥലത്തെത്തി, താഴത്തെ നിലയിലെ വടക്കൻക്കേ മുറിയിൽ നിന്ന് തെക്ക് ഭാഗത്തുള്ള മുറിയിലേക്ക് രക്തത്തുള്ളികൾ വരുന്നത്പടർന്നിട്ടുള്ളത് കണ്ടു. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ ഇടത് കൈത്തണ്ടയിൽ മുറിവേറ്റ നിലയിൽ പ്രതി തറയിൽ കിടക്കുന്നത് കണ്ടു.

8. പിഡബ്ല്യു-30, എഎസ്ഐ സ്വമേധയാ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും പിഡബ്ല്യു-32 അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിയെ വിചാരണയ്ക്കായി അയച്ചു. മൊത്തത്തിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ 32 സാക്ഷികളെ (പിഡബ്ല്യുഎസ് 1-32) വിസ്തരിക്കുകയും എക്സിബിറ്റ്സ് പി 1 മുതൽ പി 45 സീരീസ് തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ [M.Os] 1-122 ഉം പ്രോസിക്യൂഷൻ അടയാളപ്പെടുത്തി. പ്രതി ഒരു സാക്ഷികളെയും വിസ്തരിച്ചില്ല; എന്നാൽ എക്സിബിറ്റ്സ് ഡി1-ഡി15 തെളിയിച്ചു. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 സി ആർ പ് സി പ്രകാരം ചോദ്യം ചെയ്യലിനിടെ പ്രതി മൊഴി നൽകുകയും ചെയ്തു. വകുപ്പ് 313 ന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, താനും ലതയും തമ്മിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ ധാരണയുണ്ടെയായിരുന്നുവെന്നും; ഇരുവരും ആത്മഹത്യ ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ 03.11.2005 ന് ലതയുടെ വീട്ടിൽ വന്നുവെന്നും; ലത പതിവുപോലെ വാതിൽ തുറന്നിട്ടിരിക്കുകയും വാതിലിലൂടെ വീട്ടിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും; വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷം, ലതയും മറ്റുള്ളവരും മരിച്ച നിലയിൽ/പരിക്കേറ്റ നിലയിൽ

കിടക്കുന്നത് കണ്ടെത്തിയെന്നും; ദുഃഖം കാരണം, ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ തന്റെ ഇടത് കൈത്തണ്ട മുറിച്ചതായും അങ്ങനെയാണ് അബോധാവസ്ഥയിൽ വീട്ടിൽ അയാളെ കണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മറ്റൊരാൾ, വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചതായും എല്ലാ ഇരകളുടെയും മരണത്തിന് അയാളാണ് കാരണക്കാരാണെന്നും ആണ് അപ്പീൽവാദി സൂചിപ്പിച്ചത്. തുടർന്നാണ് ആത്മഹത്യയിലേക്ക് അയാൾ നീങ്ങിയത്.

9. കേസ് പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. മരിച്ച നാലുപേരുടെയും മരണത്തിന് പ്രതി മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദിയെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും, കേസിലെ സാഹചര്യ തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കണ്ടെത്തിയ പ്രതി അകത്ത് നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വസനീയവും കൃത്യവുമായ ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുതയെയും ഇതിനായി ആശ്രയിച്ചു, ഇത് പ്രതി ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന ഏകവും അപ്രതിരോധ്യവുമായ നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു.

എതിർ വാദങ്ങൾ

10. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയുടെ സംഗ്രഹം, അടയാളപ്പെടുത്തിയ പ്രസക്തമായ എക്സിബിറ്റുകൾ, പ്രത്യേക കോളങ്ങളിൽ പ്രതിഭാഗം വാദങ്ങൾ എന്നിവ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ചാർട്ട് ലഭ്യമാക്കി മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിപുലമായ വാദങ്ങൾ മുന്നോട്ട് വച്ച അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ രഞ്ജിത് ബി. മാരാറിനെ കോടതി കേട്ടു. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഉന്നയിച്ച കേസ് പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകയാൽ ഒരു കേസിൽ ആവശ്യമായ തെളിവുകളുടെ കുറവ് ഇവിടെ ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രധാനമായും വാദിച്ചു. ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ശിക്ഷ നിലനിർത്തുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ലെന്നും പൂർണ്ണമായും കുറ്റവിമുക്തനാക്കണമെന്നും അഭിഭാഷകൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ചില വ്യക്തിഗത സാഹചര്യങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന അഭിഭാഷകന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട വാദങ്ങൾ, സാഹചര്യങ്ങൾ പട്ടികപ്പെടുത്തുമ്പോൾ താഴെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ഇളവില്ലാത്ത 30 വർഷത്തെ ശിക്ഷ അമിതമാണെന്നും നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി ശിക്ഷ ഉചിതമായി ക്രമീകരിക്കണമെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

11. സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ജയന്ത് മുത്ത് രാജ്, അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദങ്ങൾ ശക്തമായി നിരസിക്കുകയും വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കൃത്യമായ നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കേസിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വധശിക്ഷ ആവശ്യമാണെങ്കിലും 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഇളവ് നൽകാതെ ഹൈക്കോടതി ഇത് 30 വർഷത്തെ തടവുശിക്ഷയായി പരിഷ്കരിച്ചതായി അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. ശിക്ഷയിൽ കൂടുതൽ മാറ്റങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു.

ചർച്ച

12. ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്കായി അഭിഭാഷക~~ന്റെ~~രുടെ ~~സമർപ്പണങ്ങൾ~~ വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും പ്രസക്തമായ, യഥാർത്ഥ വിചാരണ കോടതി രേഖകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിൽ നിന്നും കൃത്യമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകളിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവരുന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റത്തിലേക്ക് നിരുപാധികം വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ചുവടെ സംഗ്രഹിക്കാം -

(i) 03.02.2005 ന് പ്രതി വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ച് കയറുകയും മരിച്ച ലതയ്ക്ക് നേരെ ഒരു കൊടുവാൾ (വളഞ്ഞ വാൾ) എറിയുകയും ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിയും മരിച്ച ലതയും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം ഇത് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. എക്സിബിറ്റ് P9-P11 ആയ 03.02.2005 ലെ പരാതി പ്രോസിക്യൂഷൻ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന തെളിവും ഇതാണ്.

(ii) ഓട്ടോ ഡ്രൈവറായ പിഡബ്ല്യു-3 രാമൻ, 03.11.2005 രാത്രിയിൽ പ്രതി ഒരുമനയൂരിലേക്ക് പോകാൻ തന്റെ സേവനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്ന് മൊഴി നൽകി. പ്രതി ~~മുത്തൻമാവു~~മുത്തന്മാവ് എന്ന സ്ഥലത്ത് (മരിച്ചയാളുടെ വീട് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം) നിർത്താൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അയാൾക്ക് 70/- രൂപ നൽകുകയും ചെയ്തു. യഥാർത്ഥ മൊഴി ഈ കോടതി കണ്ടു, അത് 03.11.2005 ന് രാത്രി 10.30 നാണ് പ്രതികൾ ഗുരുവായൂർ ഓട്ടോ സ്റ്റാൻഡിലെ പിഡബ്ല്യു-3 ന്റെ സേവനത്തിൽ മരിച്ചയാളുടെ വീട് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന

പ്രദേശത്തേക്ക് എത്തിയതെന്ന് അതിൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിത്വ തിരിച്ചറിയൽ പരേഡ് നടന്നിട്ടില്ലെന്നും തിരിച്ചറിയൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ആണ് ആദ്യമായി നടത്തിയെതെന്നും പറഞ്ഞ് അഭിഭാഷകനായ രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ പിഡബ്ല്യു-3 ന്റെ തെളിവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഈ സമർപ്പണത്തിന് കോടതിയെ തടയേണ്ടതില്ല, കാരണം അതു മൂലം വലിയ മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. സംഭവസ്ഥലത്ത് പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യത്തെപറ്റി പിഡബ്ല്യു-1, പിഡബ്ല്യു-2, പിഡബ്ല്യു-4, പിഡബ്ല്യു-6, പിഡബ്ല്യു-23, പിഡബ്ല്യു-30, പിഡബ്ല്യു-32 എന്നിവർ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

iii) പി. ഡബ്ല്യു-1 03.11.2005 ന്, ജോലി കഴിഞ്ഞ് 7.30 ന് വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ മരിച്ചവർക്കെല്ലാം ഒരു കുഴപ്പവുമില്ലായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് തങ്കമണി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 04.11.2005 ന് രാവിലെ, പടിഞ്ഞാ~~ൻ~~റേ മതിലിനോട് ചേർന്നുള്ള പൈപ്പിൽ നിന്ന് രക്തം ഒഴുകുന്നതും വീടിന്റെ കിഴക്ക് വശത്തെ മതിലിൽ ഒരു ദ്വാരം ഉള്ളതായും അവർ കണ്ടെത്തി.

iv) പിഡബ്ല്യു-1,2,4,6,23,30,32 എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾ അപ്പീൽവാദി വീടിന്റെ തെക്കേ മുറിയിൽ കിടക്കുന്നതും അവിടെ നിന്ന് ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിഡബ്ല്യു 1,2,4,6,23 & 30 എന്നിവർ വീടിന്റെ കിഴക്കേ മതിലിൽ നിർമ്മിച്ച ദ്വാരത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. പിടിച്ചെടുത്ത M.O. 29,30,31,32,33 & 34 ഇനങ്ങൾ അതായത് 2 (രണ്ട്) കത്തികൾ, 2 (രണ്ട്) കത്തിയുറകൾ ~~ഷീത്തുകൾ~~, ഇരുമ്പ് വടി, ബാഗ് എന്നിവ ഈ ശൃംഖലയിലെ ഒരു കണ്ണിയായി ഇതിൽ സംഭാവന ചെയ്യുന്നു.

v) 4.11.2005, ന് എം ~~ഓ~~ഒ 29 & 30 (പ്രതിയെ കണ്ടെത്തിയ താഴത്തെ നിലയിലെ തെ~~ക്കൻ~~ക്കേ മുറിയിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയ കത്തികൾ) പിടിച്ചെടുത്ത് എക്സിബിറ്റ് പി-12 പ്രകാരം കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തു. (~~സീൻ~~കൃത്യസ്ഥല മഹസർ). എം ഓ 33 (ഇരുമ്പ് വടി) പിടിച്ചെടുക്കുകയും മുകളിലത്തെ നിലയിലെ വടക്കൻ മുറിയിൽ നിന്ന് എടുക്കുകയും ചെയ്തു - (എക്സിബിറ്റ് പി-12 പ്രകാരം തന്നെ).

vi) മറ്റൊരു പ്രധാന സാഹചര്യം വിരലടയാള വിദഗ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ടാണ് (എക്സി.പി-22). കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് കണ്ടെത്തിയ വെള്ളക്കുപ്പിയിൽ (സി-9 എന്ന് വിദഗ്ധൻ അടയാളപ്പെടുത്തിയത്) കണ്ടെത്തിയ ആകസ്മികമായ വിരലടയാളം അപ്പീൽവാദിയുടെ

ഇടത് തള്ളവിരലിന്റെ മുദ്രയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി വിദഗ്ധപരിശോധനയ്ക്കായി ലഭ്യമാക്കിയ സ്ലിപ്പിൽ വിരലടയാള വിദഗ്ധൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു (ഇത് "എസ്" എന്ന് വിദഗ്ധൻ അടയാളപ്പെടുത്തി). ഒരേ റിഡ്ജ് സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ അവയുടെ സ്വഭാവത്തിലും ആപേക്ഷിക സവിശേഷതകളിലും ഉള്ളതിനാൽ, "സി-9", "എസ്" എന്നീ വിരലടയാളങ്ങൾ ഒന്നാണെന്ന്, അതായത് അവ വ്യക്തിയുടെ ഒരേ വിരലിന്റെ മുദ്രകളാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് പി-22-ൽ വിദഗ്ധൻ എത്തിച്ചേർന്നു. തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 04.11.2005-ന് കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് സി-9 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ആകസ്മിക അടയാളം അപ്പീൽവാദിയുടെ ഇടത് തള്ളവിരലിൻ്റേതാണെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് വിദഗ്ധൻ എത്തി.

vii) ചുമരിലും അത് പോലെ തന്നെ എതിർകക്ഷിയെ കണ്ടെത്തിയ താഴത്തെ നിലയുടെ തെക്കേ മുറിയിലെ ചില വസ്തുക്കളിലും എഴുത്തുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആണ്നുമാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം. ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചതിനാൽ പ്രതിയുടെ വേർപിരിയൽ സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു (ഹൈക്കോടതി അവയെ അടയാളപ്പെടുത്തിയത് പോലെ) അവ എന്ന് എഴുത്തുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ആയിരുന്നു എഴുത്തുകൾ "ഇവിടെ പ്രവേശിക്കരുത്"; "ശ്യാമൻ, നിങ്ങൾ ഒരു ഒപൂജ്യം ആണ്, നിങ്ങൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീപ്പംരൂപം ആഗ്രഹിക്കരുത്, പണം ആളുകളെ വഞ്ചകരാക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ഒപൂജ്യം ആണ്, നിങ്ങൾ ഈ പ്രദേശം നശിപ്പിക്കരുത്"; കണ്ണാടിയിൽ 'ലത, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്ന് പേനയാലുള്ള ഒരു എഴുത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ അടിവരയിട്ടിട്ടുണ്ടായി,രുന്നു. അതിന് കീഴിൽ 'സലീം, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്നും 'യാഹിയോ ഐ ലൊ' എന്നും അതിന് കീഴെ 'ശബാന ഐ ലൊ' എന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ മതിലിൽ, 'സമയ ക്വാർട്സ്' എന്ന ലേബൽ ഉള്ള ഒരു മതിൽ ഘടികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ 'ലത, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്ന മാർക്കർ പേനയിൽ എഴുതിയിരുന്നു; ചുവരിൽ, ക്ലോക്കിന് താഴെ ഇനിപ്പറയുന്നവ എഴുതിയിരുന്നു, "എന്റെ പേര് നവാസ്, എന്റെ മരണത്തിന് കാരണം ലതയാണ്, അതിനാൽ ഞാനും ലതയും ഒരുമിച്ച് മരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.... നവാസ് പി.എം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു"; "യഹായിക്കക്ക് ഇപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് അറിയാം, എവിടെയായിരുന്നാലും, യഹായിക്കയ്ക്ക് ഒരു ദോഷവും സംഭവിക്കരുത്. ഞാൻ ഒരു വിഡ്ഢിയായിരിക്കാം";" "സലീം അറിയാൻ, ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലെങ്കിലും, നിങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും എൻ്റെ കണ്ണിലുണ്ടാകും". അതിനടുത്ത് രണ്ട് വരികളിലായി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു "രാത്രി = 12 മണി, ഞാൻ ലതയുടെ

വീട്ടിലാണ്". അതിന് താഴെ "6 മുതൽ 7 വരെ = ഫിനിഷിംഗ്"; "6 ലക്ഷം കൊള്ളയടിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് പങ്കില്ല. ആ വാഹനത്തിൽ ഞാനുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് സത്യമാണ്" എന്ന് എഴുതിയിരുന്നു. "ഈ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നുവെന്ന് പോലീസിന് അറിയാൻ, ഒരു കുഞ്ഞിന് പോലും അറിയില്ല." എന്നും അതിനടുത്ത് എഴുതിയിരുന്നു.

ഈ രചനകളുടെ സാമ്പിളുകൾ എടുക്കുകയും കൈയക്ഷര വിദഗ്ധന്റെ സമക്ഷം അയക്കുകയും ചെയ്തു. കൈയക്ഷര വിദഗ്ധൻ പി-42 റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പി. ഡബ്ല്യു-32, ഒരു കണ്ണാടി, ഒരു സമയ ക്വാർട്സ് ക്ലോക്ക്, ഗുരുവായൂർ സഹകരണ അർബൻ ബാങ്ക് കലണ്ടറിന്റെ 2005 നവംബർ-ഡിസംബർ പേജ് എന്നിവ പിടിച്ചെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് ഈ വസ്തുക്കളിലെല്ലാം എഴുത്തുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൈയക്ഷരങ്ങളുടെ ഇരുപത് ബ്ലാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് ഫോട്ടോഗ്രാഫുകൾ എടുത്തു. ഇവയെ 'ചോദ്യ' രചനകൾ എന്ന് വിളിക്കുകയും റിപ്പോർട്ടിൽ കൈയക്ഷര വിദഗ്ധൻ ക്യു-1, ക്യു-2, ക്യു-3, ക്യു-4, ക്യു-5, ക്യു-5 എ, ക്യു-6, ക്യു-6 എ മുതൽ ക്യു-6 പി വരെ എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തനിക്ക് പരിശോധിക്കാൻ എസ്-1 മുതൽ എസ്-49 വരെ ആയി വിദഗ്ധൻ അടയാളപ്പെടുത്തിയ അപ്പീൽവാദിയുടെ 'സ്റ്റാൻഡേർഡ്' രചനകളും വിദഗ്ധന് നൽകിയിരുന്നു. താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, 'ചോദ്യം', 'സ്റ്റാൻഡേർഡ്'എന്നീ രചനകൾ ഒരേ വ്യക്തിയുടേതാണെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് കൈയക്ഷര വിദഗ്ധൻ എക്സി.പി-42-ൽ എത്തിച്ചേർന്നു. വൈദഗ്ധ്യം, വേഗത, അകലം, ആപേക്ഷിക വലുപ്പം, ആനുപാതികമായ അക്ഷരപ്പിശകുകൾ തുടങ്ങിയ പൊതുവായ എഴുത്ത് സവിശേഷതകളിൽ അവ യോജിക്കുന്നുവെന്ന നിഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തി. ചോദ്യവും സ്റ്റാൻഡേർഡും രചനകളും തമ്മിൽ കാണപ്പെടുന്ന സമാനതകൾ ഗണ്യവും അനേകവും ആണെന്നും അവ തമ്മിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും നിലവിലില്ലെന്നും വിദഗ്ധൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ക്യു-6 (ക്യു) എന്നതിലെ സിഗ്നേച്ചർ സ്റ്റാമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രം, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മതിയായ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ രചയിതാവിനെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ ഒരു നിഗമനത്തിലും എത്താൻ കഴിയില്ലെന്നായിരുന്നു വിദഗ്ധന്റെ പക്ഷം. മറ്റെല്ലാത്തിനെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'സ്റ്റാൻഡേർഡ്' രചനകളായി മുദ്രകുത്തുകയും അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത നീല നിറത്തിൽ പൊതിഞ്ഞുസൂക്ഷിച്ച എഴുത്തുകൾ എഴുതിയ അതേ വ്യക്തി തന്നെയാണ് ചുവന്ന നിറത്തിൽ പൊതിഞ്ഞുസൂക്ഷിച്ച 'ചോദ്യ' എഴുത്തുകൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്ന് നിഗമനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

കൈയക്ഷരത്തിന്റെ ഈ വശം പ്രതി ~~ശ്രീ~~ഗൗരവമായി ചോദ്യം ചെയ്യുക പോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തി. കൈയക്ഷര വിദഗ്ധനെ വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകനായ രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ വാദിച്ചു. അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, അദ്ദേഹം പദം കുമാർ v. ~~സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2020) 3 എസ്.സി.സി 35 കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചു. ഈ സമർപ്പണം ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ 293-ാം വകുപ്പിന് കടകവിരുദ്ധമാണ്. എക്സി.പി-42 റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയത് തിരുവനന്തപുരത്തെ ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറിയിലെ ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ (റിസർച്ച്) ആയ ഡോ. കെ.പി. ജയകുമാർ ആണ്. റിപ്പോർട്ട് വേണ്ടവിധത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ~~പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും~~ എക്സിബിറ്റ് പി-42 ആയി തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്കും അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർക്കും മുകളിലുള്ള സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ, 293 (4)(ഇ) വകുപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "ഡയറക്ടർ" എന്ന പദത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അമ്മിണിയും മറ്റുള്ളവരും v. ~~സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ കേരള സംസ്ഥാനം, (1998) 2 എസ്.സി.സി 301 കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഈ നിലപാട് വ്യക്തമാകുന്നു. അതി~~ൻ്റെ~~ന്റെ പ്രസക്തമായ ഖണ്ഡിക താഴെ ചേർക്കുന്നു:

"11. ..... എം.ഒ 44-ന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറി നൽകിയ റിപ്പോർട്ട്, അതിൽ ജോയിന്റ് ഡയറക്ടറാണ് ഒപ്പിട്ടത്, അല്ലാതെ ഡയറക്ടറല്ല എന്ന കാരണത്താൽ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാനാകില്ല എന്ന് വിധിക്കുന്നതിലും വിചാരണക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി. സി.ആർ.പി.സി-യുടെ 293(4) വകുപ്പിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം അനുസരിച്ച് "ഡയറക്ടർ" എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ജോയിന്റ് ഡയറക്ടറും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് വിധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 293(4) വകുപ്പിലെ (ഇ) വ്യവസ്ഥയിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതി നിലവിൽ അത് വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ജോയിന്റ് ഡയറക്ടറെ ഡയറക്ടർ എന്ന പദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്യവേ അദ്ദേഹത്തി~~ൻ്റെ~~ന്റെ നാമം തീർച്ചയായും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, 293-ാം വകുപ്പ് ഒരു സെൻട്രൽ ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറിയുടെയോ ~~സ്റ്റേറ്റ്~~ സംസ്ഥാന ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറിയുടെയോ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ അല്ലെങ്കിൽ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർക്ക് ബാധകമാണെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ എന്നാൽ ഒരു ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ അല്ലെങ്കിൽ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ എന്നിവരേക്കാൾ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്, അതിനാൽ, ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറോ

അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറോ ഒപ്പിട്ട റിപ്പോർട്ട് ഇപ്പോൾ സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ ഒപ്പിട്ട റിപ്പോർട്ട് തെളിവായി സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് കരുതുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണ്. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ നൽകിയ റിപ്പോർട്ട് തെളിവായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണെന്നും അത് ആശ്രയിക്കാൻ അർഹമാണെന്നും ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചത് ശരിയാണ് ".

(ഊന്നൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു)

അതിനാൽ, ഡോ.കെ.പി. ജയകുമാറിന്റെ പരിശോധനയില്ലാതെ പോലും എക്സ്.പി-42 റിപ്പോർട്ട് അനുവദനീയമാണ്. (ഭ്രൂപീന്ദർ സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, (1988) 3 എസ്.സി.സി 513 , ~~സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ എച്ച്.പി സംസ്ഥാനം v. മസ്റ്റ് റാം (2004) 8 എസ്.സി.സി 660 എന്നിവയും കാണുക)

viii) യഥാക്രമം ലതയുടെയും ചിത്രയുടെയും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടർമാരായ പി.ഡബ്ല്യു-10,19 എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾ 04.11.2005-ന് വൈകുന്നേരം 6.25-ന് 6-18 മണിക്കൂർ മുൻപായി മരണസമയം ~~നിശ്ചയിച്ചു~~ എന്ന് കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. രാമചന്ദ്രന്റെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടർ പി.ഡബ്ല്യു-25-ന്റെ തെളിവുകൾ പ്രകാരം വൈകുന്നേരം 6:25-ന് 12-18 മണിക്കൂർ മുമ്പാണ് മരണം സംഭവിച്ചത്. പ്രതി വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ച സമയവുമായി ഇത് പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ix) ചിത്രയുടെ ശരീരത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ മുടിയിഴകൾ പ്രതിയുടെ മുടിക്ക് സമാനവും തുല്യവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. ഫോറൻസിക് ലബോറട്ടറിയിലെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ (ബയോളജി) ആയ ഡോ. ആർ. ശ്രീകുമാറിന്റെ റിപ്പോർട്ടായ എക്സി.പി-41(ബി), ഇനം 45-ലെ (ചിത്രയുടെ വയറ്റിൽ നിന്നുള്ള രോമങ്ങൾ) രോമങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ശിരോചർമ്മത്തിലെ രോമങ്ങളാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു, ഇത് ഇനം 58-ലെ (ഒരു ക്ലട്ടം കുറുത്ത മുടിനാരുകൾ) സാമ്പിൾ ശിരോചർമ്മ രോമങ്ങൾക്ക്, അതായത് അപ്പീൽവാദിയുടെ ചീകിയ മുടിയും മുറിച്ച മുടിയും എന്നിവയ്ക്ക്, സമാനമാണ്. അഭിഭാഷകൻ രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ സാഹചര്യങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്, പി.ഡബ്ല്യു-27 അന്നമ്മ ജോൺ മുടി പിടിച്ചെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവരുടെ 161 പ്രസ്താവനയിൽ ~~സെഷർ~~ സീഷർ മെമ്മോയെ പറ്റി യാതൊന്നും സംസാരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു. ഈ സമർപ്പണത്തിൽ കഴമ്പില്ല, കാരണം എക്സിബിറ്റ് പി-26 എന്നത് ഈ ഹീനകൃത്യം

നടന്ന ദിവസമായ 04.11.2005-ന് പി.ഡബ്ല്യു-27 ശേഖരിച്ച വസ്തുക്കളുടെ ~~പിടിച്ചെടുക്കൽ~~സീഷർ മഹസറാണ്. മരണപ്പെട്ട ചിത്രയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പി.ഡബ്ല്യു-27 മുടി ശേഖരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിൽ പി.ഡബ്ല്യു-14 പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

x) എഫ്.എസ്.എൽ റിപ്പോർട്ട് (എക്സി-പി.41(ബി)) അനുസരിച്ച് കത്തികളിൽ ഒന്നിൽ കണ്ടെത്തിയ 2 (രണ്ട്) മുടിനാരുകൾ ലതയുടേതാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

xi) പി.ഡബ്ല്യു-10,19,25,26 എന്നീ ഡോക്ടർമാരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ, മരിച്ചയാൾക്ക് ഉണ്ടായ പരിക്കുകൾ എം.ഒ. 29,30,33 എന്നിവ വഴി ഉണ്ടാക്കിയതാകാമെന്ന് വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.ഇതൊരു അധിക സാഹചര്യമാണ്.

xii) തിരുവനന്തപുരത്തെ എഫ്.എസ്.എൽ-ലെ സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റിന്റെ (കെമിസ്ട്രി) റിപ്പോർട്ട് ആയ എക്സി.പി-41 (സി) പ്രകാരം, ഇനം 66-ലെയും(കൊളോർ പിക് പെർമനന്റ് എക്സ്.എൽ മാർക്കർ എന്ന വ്യാപാര ബ്രാൻഡ് അയടയാളമുള്ള മാർക്കർ പേന) , ഇനം 67-ലെയും (ഒരു കറുത്ത നിറമുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് തൊപ്പി) കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള മഷി, ഇനം 63-ലും (തടി ഫ്രെയിം) ഇനം 64-ലും (സമയ് എന്ന വ്യാപാര അടയാളമുള്ള മതിൽ ഘടികാരം) ഇനം 65-ലും(ഗുരുവായൂർ കോപ്പറേറ്റീവ് അർബൻ ബാങ്കിന്റെ കലണ്ടർ) കാണപ്പെട്ട കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള എഴുത്തുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മഷിക്ക് സമാനമാണെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഐറ്റം നമ്പറുകൾ സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റ് അവരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ റഫറൻസിനായി നൽകിയവയാണ്. മാർക്കർ പേന (എം.ഒ.95-ന്റെ ഭാഗം) അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടെത്തിയ തെക്കൻ മുറിയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തതാണ്, എം.ഒ.43 (മതിൽ ഘടികാരം) എം.ഒ.90 (കണ്ണാടി), എം.ഒ. 94 (2005 കലണ്ടർ) എന്നിവ എം.ഒ 95 (മാർക്കർ പേന) ഉപയോഗിച്ചുള്ള പ്രതിയുടെ എഴുത്തുകൾ ആണ്.

xiii) ദ്വാരം കുഴിച്ച സ്ഥലത്ത് മണ്ണ്/പൊടി ലഭ്യമായിരുന്നു. എക്സി.പി-12 ~~സീൽ~~കൃത്യസ്ഥല മഹസർ പ്രകാരം പിടിച്ചെടുത്ത എം.ഒ.34 എന്ന ബാഗിൽ (പ്രതി കണ്ടെത്തിയ മുറിയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തത്) മണ്ണ്/പൊടി ഉണ്ടെന്ന് ഫോറൻസിക് റിപ്പോർട്ടിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്, ഇത് ദ്വാരത്തിന് സമീപത്ത് നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത മണ്ണ്/പൊടിക്ക്

സമാനമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ എം.ഒ.71 ആയ പ്രതിയുടെ ഷർട്ടുകളിലും സമാനമായ മണ്ണ്/പൊടി എന്നിവ കണ്ടെത്തി. എഫ്.എസ്.എൽ റിപ്പോർട്ട്(എക്സ്.41 (എ) പ്രകാരം ഇവ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, 14.11.2005 തീയതിയിലെ പി.ഡബ്ല്യു-31 കണ്ടെടുത്ത പ്രതിയുടെ നഖത്തിൻ്റെ തുണ്ടുകളിൽ എഫ്.എസ്.എൽ റിപ്പോർട്ട് (എക്സ്.41(എ)) അനുസരിച്ച് ദ്വാരം കണ്ടെത്തിയ സ്ഥലത്ത് കണ്ടെത്തിയ മണ്ണ്/പൊടിയുമായി സമാനമായ മണ്ണ്/പൊടി കണ്ടെത്തി. താൻ കുഴിച്ച കുഴിയിലൂടെയാണ് പ്രതി പ്രവേശിച്ചതെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ആശ്രയിച്ച സാഹചര്യത്തെളിവാണിത്. കേസിൽ 14.11.2005-ന് എടുത്ത നഖങ്ങൾക്ക് യാതൊരു പ്രസക്തിയും നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന പ്രതിയുടെ വാദം, സംഭവസ്ഥലത്തെ ദ്വാരത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയ മണ്ണ്/പൊടി തന്നെ കൂടുക്കാനുദ്ദേശിച്ച് തൻ്റെ നഖത്തിൽ തേച്ചതാണെന്ന വാദം പ്രതിക്ക് പോലും ഇല്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. നഖത്തുണ്ടുകൾ, ഷർട്ടുകൾ, പ്രതി ഉണ്ടായിരുന്ന മുറി എന്നിവയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത മൺതരികളുമായി മതിലിലെ മൺതരികൾ പൊരുത്തപ്പെട്ടതിനെ സംബന്ധിച്ച 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ചോദ്യംചെയ്യലിൽ പി-41(എ) റിപ്പോർട്ടിനെ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ വാദിച്ചു. ഈ കോടതി യഥാർത്ഥ രേഖ ആവശ്യപ്പെടുകയും 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവന പരിശോധിക്കുകയും മലയാളം പതിപ്പ് ഞങ്ങൾക്കായി വായിച്ച് തരാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 313-ാം വകുപ്പിൻ്റെ വിവർത്തനം ചെയ്ത പതിപ്പും ഈ കോടതി കണ്ടു. എക്സിബിറ്റ് പി-41 (എ) സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം 52-ാം നം.ചോദ്യത്തിൽ ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ അത് ഇനം 68 ആയ കേബിളിൻ്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലും കത്തികൾ (22,23 എന്നീ ഇനങ്ങൾ) ഉപയോഗിച്ച് അത് എങ്ങനെ മുറിക്കാമെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും ആയിരുന്നു. ആ പരിധിവരെ, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. കേബിളിൻ്റെയും കത്തിയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണെങ്കിലും റിപ്പോർട്ടിനെ പറ്റി പ്രതികളോട് സംസാരിച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മറ്റ് സാഹചര്യങ്ങളുടെ വീക്ഷണകോണിൽ നോക്കുമ്പോൾ, ഈ സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കിയാലും, ആത്യന്തിക നിഗമനത്തിൽ അത് യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തില്ല. നഖത്തുണ്ടുകൾക്ക് സീഷർ മെമ്മോ ഇല്ലെന്ന തുടർന്നുള്ള വാദം തെറ്റാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പ്രതി- അപ്പീൽവാദിയുടെ നഖങ്ങളും മുടിയുടെ സാമ്പിളുകളും രക്തവും ശേഖരിച്ച് സീൽ ചെയ്ത് ലേബൽ ചെയ്ത ശേഷം പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ-4628-ന് കൈമാറിയതായി പി.ഡബ്ല്യു-31 ഡോക്ടർ ഹിതേഷ് ശങ്കർ വ്യക്തമായി മൊഴി

നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പി.ഡബ്ല്യു-32 അജയ് കുമാർ പ്രോപ്പർട്ടി ലിസ്റ്റിന്റെ ഭാഗമായി അടയാളപ്പെടുത്തിയ എക്സി.പി-45 (ഐ) , നഖം ക്ലിപ്പിംഗുകൾ, ഹെയർ സാമ്പിൾ, സോഡിയം ഫ്ലൂറൈഡ് ട്യൂബ് എന്നിവയുടെ ശേഖരണത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, കസ്റ്റഡി ശൃംഖല സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. പി.ഡബ്ല്യു-31 ഡോക്ടർ ഹിതേഷ് ശങ്കറിനെയും അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന രേഖകളെയും അവിശ്വസിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല.

xiv) പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകളും പ്രതിയുടെ മൊഴിയും പോലും സംഭവസ്ഥലത്ത് ടിയാൻ്റെ സാന്നിധ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു. മരിച്ച ലത തനിക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും വാതിൽ തുറന്നിടുമായിരുന്നു എന്നും, അകത്ത് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരെ പരുക്കേറ്റ് മരിച്ച നിലയിൽ തറയിൽ കിടക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയെന്നുമുള്ള ടിയാൻ നൽകിയ വിശദീകരണം ശരിയല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്ന് രാത്രി വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ തന്നെ വാദമെങ്കിൽ ആരാണ് വാതിൽ തുറന്നത് എന്നതിന് തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണമൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതി ടിയാൻ്റെ വാദത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. പീഡബ്ല്യു-1, പീഡബ്ല്യു-2, പീഡബ്ല്യു-4, പീഡബ്ല്യു-6, പീഡബ്ല്യു-23, പീഡബ്ല്യു-30, പീഡബ്ല്യു-32 എന്നിവയുടെ തെളിവുകളിലൂടെ കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് ടിയാൻ്റെ സാന്നിധ്യം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

xv) അപ്പീൽവാദി മാത്രമായിരുന്ന വീടിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്, മറ്റ് മൂന്ന് പേർ മരിക്കുകയും പരിക്കേറ്റതും അബോധാവസ്ഥയിലായതും ആയ കാർത്ത്യായനി അമ്മ പിന്നീട് ആ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. 03.11.2005-നും 04.11.2005-നും ഇടയിലുള്ള രാത്രിയിൽ സംഭവസ്ഥലത്ത് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് പ്രതിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ വിശദീകരണമൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇതും മരണപ്പെട്ട ലതയുമായുള്ള ടിയാൻ്റെ ബന്ധം ശത്രുതാപരമായിരുന്നു എന്നതും ടിയാൻ കുറ്റക്കാരനാണ് എന്നതിലേക്ക് വ്യക്തമായി വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. 1872-ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിൻ്റെ 106-ാം വകുപ്പ് പറയുന്നത് ഏതെങ്കിലും വസ്തുത ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറിവിൽ ഉള്ളതാണെങ്കിൽ, ആ വസ്തുത തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം ആ വ്യക്തിക്കാണ് എന്നാണ്. 106-ാം വകുപ്പ് പ്രോസിക്യൂഷൻ്റെ കടമബാധ്യതയെ ഒഴിവാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല എന്ന് ശംഭു നാഥ് മെഹ്റ v. ~~ദി സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ അജ്മീർ

സംസ്ഥാനം, 1956 എസ്.സി.ആർ 199 കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് വിവിയൻ മെഹ്റ നൽകിയ മുന്നറിയിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതിക്ക് അറിവുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രതിയുടെ അറിവിൽ വരുന്ന വസ്തുതകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് അസാധ്യമോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആനുപാതികമല്ലാത്ത രീതിയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതോ ആയ കേസുകളിൽ, അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടോ അസൌകര്യമോ കൂടാതെ കഴിയുമെന്നതിനാൽ ബാധ്യത പ്രതിയുടെ മേലായിരിക്കുമെന്ന് ശംഭു നാഥ് മെഹ്റ കേസ് (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നിലധികം കൊലപാതകങ്ങൾ പോലുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം ഒരു വീടിനുള്ളിൽ രഹസ്യമായി നടന്ന ഈ കേസിൽ, പ്രാരംഭ ബാധ്യത നിറവേറ്റുക എന്നത് പ്രോസിക്യൂഷൻ തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തിയ ബാധ്യത വിജയകരമായി നിറവേറ്റിക്കഴിഞ്ഞാൽ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നതിന് കൃത്യവും വിശ്വസനീയവുമായ വിശദീകരണം നൽകുക എന്നതിൻ~~്റെ~~ന്റെ ബാധ്യത വീടിൻ~~്റെ~~ന്റെ നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അവശേഷിച്ച ഏക വ്യക്തിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ ചുമലിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അപ്പീൽവാദി ആ വിഷയത്തിൽ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. ശൃംഖലയിലെ ഒരു പ്രധാന കണ്ണിയായി കണക്കിലെടുക്കേണ്ട വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സാഹചര്യമായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാം.

13. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും മറ്റ് ചില സാഹചര്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതി മാത്രമാണ് ഈ കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തിയതെന്ന ഏക അനുമാനവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ പക്ഷം.

14. സാഹചര്യ തെളിവുകൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച നിയമം സുസ്ഥാപിതമാണ് എന്നതിനാൽ ഓരോ കേസുകളിൽ അത് വീണ്ടും നിർണ്ണയിക്കാൻ തുനിയുന്നത് അനാവശ്യമായിരിക്കും. സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കേസിൽ ഒരു എതിർകക്ഷിയെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട പഞ്ചശീലങ്ങൾ അതായത് അഞ്ച് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ശരദ് ബിർഡിചന്ദ് സർദ v. ~~സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (1984) 4 എസ്. സി. സി 116 കേസിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്, അത് ഒഴികെ മറ്റൊന്നും ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതില്ല.

"153. ഒരു പ്രതിക്കെതിരായ കേസ് പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനം സ്ഥാപിക്കുന്നു:

(1) അപരാധിത്വത്തിങ്കൽനിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്താൻ സഹായിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം.

ഈ കോടതി സൂചിപ്പിച്ചത് ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ "സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം" എന്നാണെന്നും അല്ലാതെ "സ്ഥാപിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്" എന്നല്ല എന്ന കാര്യം ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [(1973) 2 എസ്.സി.സി 793: 1973 എസ്.സി.സി (സി.ആർഐ) 1033: 1973 സി.ആർ.എൽ.എൽ.ജെ 1783] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ "സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം", "സ്ഥാപിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്" എന്നിവ തമ്മിൽ വ്യാകരണപരമായി മാത്രമല്ല നിയമപരമായ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്: [എസ്.സി.സി , 19-ാം ഖണ്ഡിക, 807-ാം പേജ് : എസ്.സി.സി (സി.ആർ.ഐ) 1047-ാം പേജ്]

"തീർച്ചയായും, ഒരു കോടതിക്ക് ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രതി കുറ്റക്കാരനായിരിക്കണം അല്ലാതെ കുറ്റക്കാരനായിരിക്കാം എന്നാകരുത് എന്നത് ഒരു പ്രാഥമിക തത്വമാണ്, 'ആയിരിക്കാം', 'ആയിരിക്കണം' എന്നിവ തമ്മിലുള്ള മാനസിക അകലം ദൈർഘ്യമേറിയതാണ്, അത് അവ്യക്തമായ അനുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് സുവ്യക്തമായ നിഗമനങ്ങളെ വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്നതുമാണ്.

(2) അത്തരത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ വസ്തുതകൾ പ്രതി കുറ്റക്കാരൻ ആണെന്ന സിദ്ധാന്തവുമായി മാത്രം പൊരുത്തം ഉള്ളതാകണം, അതായത്, പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്നല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തം വഴി അവയെ വിശദീകരിക്കാനാകരുത്,

(3) സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് നിർണ്ണായക സ്വഭാവവും പ്രവണതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം,

(4) തെളിയിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തോ അത് ഒഴികെയുള്ള സാധ്യമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും അവ ഒഴിവാക്കണം, കൂടാതെ

(5) പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു അടിസ്ഥാനവും അവശേഷിപ്പിക്കാത്തവിധം പൂർണ്ണമായ തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ മാനുഷികമായ എല്ലാ സാധ്യതകൾ പ്രകാരവും ഈ കൃത്യം പ്രതി ചെയ്തതായിരിക്കണം.

154. ഈ അഞ്ച് സുവർണ്ണ തത്ത്വങ്ങൾ, അവയെ അങ്ങനെ വിളിക്കാമെങ്കിൽ, സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു കേസിലെ തെളിവുകളുടെ പഞ്ചശീലങ്ങൾ ആയി കണക്കാക്കണം.

15. ഈ കേസിൽ തെളിവുകളായി അവതരിപ്പിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ കുറ്റം സ്ഥാപിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഘടകങ്ങളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് ബോധ്യം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. 302 (കൊലപാതകം), 449 (വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ചു കടക്കൽ), 309 (ആത്മഹത്യാശ്രമം) എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഒരേപോലെ രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റവിധിയിൽ ഇടപെടാൻ യാതൊരു കാരണവും ഈ കോടതിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ശിക്ഷാവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചഃ

16. ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, വിചാരണക്കോടതി വധശിക്ഷ വിധിച്ചപ്പോൾ ഹൈക്കോടതി അത് ഇളവ് ലഭ്യമല്ലാത്ത 30 വർഷത്തെ തടവുശിക്ഷയായി പരിഷ്കരിച്ചു. ഇളവ് നൽകാതെയുള്ള 30 വർഷത്തെ തടവ് പരിധി വിട്ടതും ആനുപാതികമല്ലാത്തതുമാണെന്ന് തന്റെ ബദൽ സമർപ്പണത്തിന്റെ ഭാഗമായി അഭിഭാഷകൻ രഞ്ജിത് ബി. മാരാർ ഒരു വികാരഭരിതമായ അപേക്ഷ നൽകി. വാസ്തവത്തിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് ലഭിച്ചത് അനർഹമായ ഇളവാണെന്നും തൂക്കുമരത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടത് തന്നെ ഭാഗ്യമായി കരുതണമെന്നും വാദിച്ച മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ജയന്ത് മുത്ത് രാജ് ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും ഇല്ലാത്ത സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചത്.

17. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ v. കർണാടക സംസ്ഥാനം, (2008) 13 എസ്.സി.സി 767 എന്നതിന് സമാനമായ കേസുകൾ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതി

ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നതും കേസിന്റെ വസ്തുതാസാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് ഇളവ് നൽകാതെ 30 വർഷം എന്ന അളവ് നിശ്ചയിച്ചത് ഉചിതമായ ശിക്ഷയായിരുന്നോ എന്നതുമാണ് ഈ കോടതിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള ചോദ്യം.

18. ഐ.പി.സി 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിചാരണക്കോടതി വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. അപ്പീൽവാദി നാലുപേരുടെ കൊലപാതകം നടത്തിയെന്നും; അപ്പീൽവാദി രക്തദാഹിയാണെന്നും; മരിച്ച രാമചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യ ലതയുമായി ഇയാൾ അവിഹിതബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നുവെന്നും; അയാൾ കാരണം അവർ ഗർഭിണിയാവുകയും പിന്നീട് അപ്പീൽവാദിയുമായി തെറ്റുകയും ചെയ്തുവെന്നും; 03.02.2005-ന് ഒരു കൊടുവാൾ (വളഞ്ഞ വാൾ) എറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ലതയ്ക്ക് നേരത്തെ ശാരീരിക പരിക്ക് വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്നും; മരിച്ചവർക്ക് ഏൽപ്പിച്ച പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് കൊലപാതകങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം ക്രൂരവും ഹീനവുമായ രീതിയിലാണ് നടന്നതെന്നാണെന്നും; അവ മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതും ക്രൂരവുമായ കൊലപാതകങ്ങളായിരുന്നു എന്നും; പതിനൊന്ന് വയസ്സുള്ള ഒരു നിരപരാധിയായ കുട്ടിയും നിസ്സഹായയായ 80 വയസ്സുള്ള സ്ത്രീയും ഉൾപ്പെടെ മുഴുവൻ കുടുംബവും ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടു എന്നും, സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുമനസ്സാക്ഷി വിറങ്ങലിച്ചുപോയി എന്നും വിചാരണക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തി. പ്രതി ഇടത് കൈത്തണ്ടയിലെ സിര മുറിച്ച് ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ശ്രമിച്ച കാര്യം വിചാരണക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചെങ്കിലും, ആ സാഹചര്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

19. ഐ.പി.സി 449,309 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം നൽകിയ ശിക്ഷയിൽ ഇടപെടുന്ന പ്രശ്നമില്ലെന്നും വധശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നത് മാത്രമാണ് ചോദ്യമെന്നും ഹൈക്കോടതി ആദ്യം രേഖപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം, ഗുരുതരമാക്കുന്നതും ലഘൂകരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സന്തുലനവും ഹൈക്കോടതി പരിശോധിച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം പരിശോധിക്കവെ മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതാണ് കൃത്യം എന്നത് ഹൈക്കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു; നാല് ജീവൻ അപഹരിക്കപ്പെടുകയും ഒരു കുട്ടിയും ~~പ്രായമായ സ്ത്രീയും~~വയോധികയും ഉൾപ്പെടെ മുഴുവൻ കുടുംബവും തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു; മരിച്ചവർ നിരായുധരും പ്രതിരോധപ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു, അവർ പ്രകോപനം സൃഷ്ടിക്കുകയോ പ്രതിരോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല; കുടിലബുദ്ധിയോടെ ദൗത്യം ആസൂത്രണം ചെയ്തതിനു ശേഷം മതിലിൽ ഒരു ദ്വാരം

ഉണ്ടാക്കി രാത്രിയിൽ അടച്ച വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷമായിരുന്നു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തത്; സംഭവം എന്തിനും മുതിർന്ന മനോഭാവത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു; പ്രതി ഉപയോഗിച്ച ആയുധങ്ങളുടെ പ്രകൃതവും, അതായത് കത്തിയും ഇരുമ്പ് ~~ബാറും~~ദണ്ഡും ഗുരുതരമാക്കുന്ന സാഹചര്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു; മരിച്ച ലതയ്ക്ക് സംഭവിച്ച പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവവും എണ്ണവും (43 എണ്ണത്തിൽ 38 എണ്ണവും കുത്തേറ്റ പരിക്കുകളായിരുന്നു) ഗുരുതരമാക്കുന്ന സാഹചര്യമാണെന്നും പ്രതി ലതയെ ആക്രമിക്കാൻ ശ്രമിച്ച മുൻ സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടെന്നും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

20. ലഘൂകരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രതിക്ക് നേട്ടമോ ലാഭമോ യാതൊന്നും ഇല്ലെന്ന പ്രതി വാദത്തെ ഹൈക്കോടതി പരിഗണിച്ചു; പ്രണയനഷ്ടംനൈരാശ്യം സംഭവിച്ചു എന്ന ധാരണയിലായിരുന്നു പ്രതി, അത് തെറ്റായാലും ശരിയായാലും; പ്രതി അങ്ങേയറ്റം പ്രകോപിതനും ~~ഭ്രാ~~പ്രക്ഷോഭകരവുമായ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു; ഒരു ഘട്ടത്തിൽ മരിച്ച ലതയുമായി ഒന്നിച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്യാമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചതായി സ്ഥാപിക്കുന്ന സൂചനകളുണ്ട്; രാമചന്ദ്രൻ, ചിത്ര, കാർത്ത്യായനി അമ്മ എന്നിവർക്കെതിരെ പ്രതിക്ക് യാതൊരു ~~വൈരവും~~വിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അയാൾക്ക് ചിത്രയോട് വളരെ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു, രാമചന്ദ്രനെ സംബന്ധിച്ച് സ്നേഹപൂർവ്വമായ വാക്കുകളിൽ മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ; അദ്ദേഹം കാർത്ത്യായനി അമ്മയ്ക്കെതിരെ യാതൊരു ആയുധവും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല; നിയമത്തി~~ൻ്റെ~~ന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തിയിട്ടില്ല, കൂടാതെ വാസ്തവത്തിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു; അദ്ദേഹം ഇരുപത്തിയെട്ട് വയസ്സുള്ള ഒരു യുവാവായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും ചെറുപ്പമാണ് എന്നതിനാൽ സംസ്കാരവും മനുഷ്യത്വവും പൂർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം സമൂഹത്തിന് ഒരു ഭീഷണി അല്ലെന്നും പ്രതി വാദിച്ചു.

21. അതിനുശേഷം, ബച്ചൻ സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (1980) 2 എസ്.സി.സി 684, മച്ചി സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (1983) 3 എസ്.സി.സി 470 എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്തു, അതായത്, മറ്റ് യാതൊരു ശിക്ഷാവിധികളും ഉചിതമാകില്ല എന്നത് നിസ്തർക്കമാകണം എന്ന ലിറ്റ്മസ് പരീക്ഷയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നത്. അതിനുശേഷം, സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും അതിൽ

അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണവും കോടതി കണക്കിലെടുത്തു, അതായത് ഒരു മരണശിക്ഷ ഒഴിവാക്കാനായി പതിനാല് വർഷത്തിലും അധികകാലയളവിലേക്ക് കൂടുതൽ കടുത്ത തടവ് ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ കോടതികൾക്ക് കഴിയും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് വഴി കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്ന അത്രയും കാലയളവ് വരെ സമൂഹം അയാളിൽ നിന്ന് രക്ഷ നേടുന്നു, ഇനി വസ്തുതകൾ പര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, അയാളുടെ ജീവിതാവസാനം വരെയും തടവിൽ ഇടാൻ അനുവാദമുണ്ട് .

22. അതിനുശേഷം സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്)കേസിലെ തത്വം പ്രയോഗിച്ച് കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"54. ജീവപര്യന്തം തടവിനേക്കാൾ ഗുരുതരമായ ബദലുകളുടെ സാധ്യതകളും തർക്കമില്ലാത്ത വിധം അടഞ്ഞുകിടക്കുന്നതാണോ നിലവിലെ കേസ് എന്ന ചോദ്യം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന പ്രസക്തമായ എല്ലാ വാദങ്ങളും ഈ കോടതി ആത്മാർത്ഥമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലഭ്യമായ എല്ലാ സാധ്യതകളും നിലവിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തർക്കമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതുമായി യോജിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് കഴിയില്ല. വധശിക്ഷയുടെ ഓരോ കേസിലും, ശിക്ഷയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തെന്നത് കോടതി പരിഗണിക്കണം. നടപ്പാക്കുന്നത് വധശിക്ഷയാകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മാനസാന്തര സിദ്ധാന്തത്തിന് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. നിലവിലെ കേസിൽ, നഷ്ടപരിഹാരം/പുനഃസ്ഥാപനം എന്നിവ പരിഗണിക്കാനും കഴിയില്ല, കാരണം കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും പ്രതിയുടെ കൃത്യത്താൽ ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടു. വധശിക്ഷയുടെ ഉദ്ദേശ്യം- അതായ കൊടും കുറ്റവാളികളുടെ രൂപത്തിൽ സമൂഹത്തിന് ഉണ്ടാകുന്ന ഭീഷണിയെ ഇല്ലാതാക്കുകയും അത്തരം കുറ്റവാളികളുടെ കൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് സമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതിനും, അതിനുശേഷം പ്രതി സമൂഹവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്ന ജീവപര്യന്തം ശിക്ഷയ്ക്ക് ബദലായി നൽകാവുന്ന മാർഗ്ഗം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, വലിയ പങ്ക് വഹിക്കില്ലായിരിക്കും.

59. ഈ കോടതി നിലവിലെ കുറ്റകൃത്യത്തെ ഗുരുതരമായതും നിഷ്ഠുരവുമായ ഒന്നായി കാണുന്നില്ല എന്ന് കണക്കാക്കരുത്. ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യം, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത്, സാമൂഹത്തിന് ഒന്നടങ്കമുള്ള വെറുപ്പിനും വിയോജിപ്പിനും പാത്രമാകാൻ കാരണമാകുന്ന ഒന്നാണെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിന് ശേഷം കോടതിക്ക് ലഭ്യമായ കൂടുതൽ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തർക്കമില്ലാത്ത വിധം അടഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു

കേസല്ല ഇതെന്ന് സാഹചര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. സി.ആർ.പി.സി-യുടെ 432, 433 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ അധികാരങ്ങൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിലേക്ക് നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുക(72-ാം അനുച്ഛേദം, 161-ാം അനുച്ഛേദം എന്നിവയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അത്തരം കാലയളവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ മറികടക്കാൻ നിസ്സാരമായി ഉപയോഗിക്കരുതെന്ന് ജാഗ്രതയോടെ) വഴി കുറ്റവാളിയെ 30 വർഷത്തേക്ക് സമൂഹത്തിലേക്ക് തുറന്നുവിടുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്ന രീതിയിൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണതയും മാനസാന്തരത്തിനും നവീകരണത്തിനുമുള്ള മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അനന്തമായ ശേഷിയിലുള്ള ശുഭാപ്തിവിശ്വാസവും കണക്കിലെടുത്ത് സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ ന്യായാധിപർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 'ജീവിതാന്ത്യം വരെ' എന്ന കാലയളവ് ഈ കോടതി നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല."

അപ്രകാരം വിധിക്കവേ, പ്രതികൾക്ക് സി.ആർ.പി.സി 428-ാം വകുപ്പ് മാത്രം അനുസരിച്ച് ഇതിനകം ശിക്ഷയനുഭവിച്ച കാലയളവ് ഉൾപ്പെടെ 30 (മുപ്പത്) വർഷത്തേക്ക് ജയിലിൽ നിന്ന് മോചനം നൽകരുതെന്ന തുടർന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടെ ഹൈക്കോടതി വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമായി പരിഷ്കരിച്ചു.

23. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി അംഗീകരിച്ചതിനാൽ സംസ്ഥാനം അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പീൽ നൽകുന്നത് അപ്പീൽവാദി മാത്രമാണ്. ഇളവ് നൽകാതെ 30 (മുപ്പത്) വർഷത്തെ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നത് അമിതമാണെന്നും സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ കേസിലെ തത്വം അനുസരിച്ച് അനുയോജ്യമായ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും അഭിഭാഷകൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതാണ് ബദൽ സമർപ്പണം.

24.പിന്നീട് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. വി. ശ്രീഹരൻ അഥവാ മുരുകനും മറ്റുള്ളവരും (2016) 7 എസ്.സി.സി 1 കേസിൽ സ്ഥിരീകരിച്ച സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിലെ തത്വം ഒരു ജഡ്ജിയുടെ ധർമ്മസങ്കടം പരിഹരിക്കാൻ പ്രാപ്തമാണ്. പലപ്പോഴും അപൂർവങ്ങളിൽ അപൂർവമായ വിഭാഗത്തിൽ പെടാത്ത ഒരു കേസിൽ കേവലം 14 വർഷത്തെ ശിക്ഷ (ജീവപര്യന്തം തടവിനുള്ള സാധാരണ മാനദണ്ഡം) വളരെ ആനുപാതികമല്ലാത്തതും അപര്യാപ്തവുമായിരിക്കാം. വധശിക്ഷയുടെ ആവശ്യമില്ല എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, 14 വർഷം തടവ്

എന്നതിനും ഇളവില്ലാതെ ജീവിതാവസാനം വരെ തടവ് എന്നതിനും ഇടയിൽ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും കാലയളവ് തടവിനായി നിശ്ചയിക്കുക എന്നതായിരിക്കും ആനുപാതികമായ ശിക്ഷ.മൊത്തത്തിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് വധശിക്ഷ നൽകേണ്ടതില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയേക്കാമെങ്കിലും, 14 വർഷത്തിന് ഇടയിലുള്ള കാലയളവും ഇളവ് കൂടാതെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തടവും നിശ്ചയിക്കുക എന്നതാണ് ആനുപാതികമായ ശിക്ഷ. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് അഫ്താബ് ആലം കോടതിയിൽ ഈ വിഷയം ബഹുമാനപൂർവം അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

"92. ഈ വിഷയത്തെ അല്പം വ്യത്യസ്തമായ കോണിൽ നിന്ന് നോക്കാം. ശിക്ഷാവിധി സംബന്ധിച്ച രണ്ട് വശങ്ങളുണ്ട്. ഒരു ശിക്ഷാവിധി അമിതവും അനാവശ്യമായി കഠിനവുമായിരിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ അത് ആനുപാതികമായി അപര്യാപ്തമായിരിക്കാം. വിചാരണക്കോടതി വിധിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത വധശിക്ഷയുമായി ഒരു അപ്പീൽവാദി ഈ കോടതിയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിലെന്നപോലെ, ഈ കേസ് അപൂർവ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നില്ലെന്നും വധശിക്ഷ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ അൽപ്പം വിമുഖത തോന്നിയേക്കാമെന്നും ഈ കോടതി കണ്ടെത്തിയേക്കാം. എന്നാൽ അതേസമയം, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇളവിന് വിധേയമായ ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ സാധാരണയായി 14 വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുമെന്നത് തികച്ചും അനുപാതരഹിതവും അപര്യാപ്തവുമാണെന്ന് കോടതിക്ക് തോന്നിയേക്കാം. അപ്പോൾ കോടതി എന്തു ചെയ്യണം? കോടതിയുടെ ഹിതം രണ്ട് ശിക്ഷകളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്ന് എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും 14 വർഷത്തിൽ കവിയാത്ത തടവ് ശിക്ഷ, മറ്റൊന്ന് മരണം, കോടതിക്ക് പ്രലോഭനം തോന്നുകയും വധശിക്ഷ അംഗീകരിക്കാൻ സ്വയം പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അത്തരമൊരു ഗതി തീർച്ചയായും വിനാശകരമായിരിക്കും. കൂടുതൽ നീതിയുക്തവും യുക്തിസഹവും ഉചിതവുമായ മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വിപുലീകരിക്കുകയും വാസ്തവത്തിൽ കോടതിക്ക് നിയമാനുസൃതമായി അവകാശപ്പെട്ടത് ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്, അതായത് 14 വർഷത്തെ തടവിനും മരണത്തിനും ഇടയിലുള്ള വലിയ വിടവ്. കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, 14 വർഷത്തെ തടവ് ശിക്ഷ ഒരു ശിക്ഷയും നൽകാത്തതിന് തുല്യമാണ് എന്നതിനാൽ കോടതി വിപുലീകരിച്ച ഓപ്ഷനെ ആശ്രയിക്കുമെന്ന് ഊന്നിപ്പറയേണ്ടതുണ്ട്.

25. വി. ശ്രീഹരൻ (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഭരണഘടനയിലും ചട്ടങ്ങളിലും നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലെ ഇളവ് അവകാശപ്പെടാനുള്ള അവകാശത്തിന് വിധേയമായി, ജീവപര്യന്തം തടവ് എന്നാൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തടവ് എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്ന തത്വം അത് ആദ്യം സ്ഥിരീകരിച്ചു. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ വിധി ഒരു നിയമപരമായ നിർദ്ദേശവും ലംഘിക്കുന്നില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷയുടെ നിർദ്ദിഷ്ട പരിധിക്കുള്ളിൽ, ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിലേക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവ് ചുമത്തുന്നതിലൂടെ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ കുറ്റകൃത്യത്തിനും ഇരയുടെ താൽപ്പര്യത്തിനും ആനുപാതികമായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രമാണ് സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (സുപ്ര) കേസ് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനുശേഷം, അതേ വിധിന്യായത്തിൽ ജസ്റ്റിസ് ഇബ്രാഹിം ഖലീഫുള്ള പഠനം ആവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

"98. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതും പരമാവധിയുമായ തടവുശിക്ഷ കാലയളവിനിടയിൽ ഘടനാപരമായ ശിക്ഷകൾ നടപ്പാക്കുന്നതിന് ഉചിതമായ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അത്തരം ക്രിമിനൽ പെരുമാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിയമനിർമ്മാതാക്കൾക്ക് പോലും ചിന്തിക്കാനോ കൃത്യമായി നിർദ്ദേശിക്കാനോ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, അത്തരം നീചമായ കുറ്റകൃത്യത്തിന് ചുമത്തേണ്ട ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതും പരമാവധിതുമായ ശിക്ഷ നിർദ്ദേശിച്ച്, നിയമപരമായി സ്വീകാര്യമായ ഭൗതിക തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരം ഓരോ കേസിന്റെയും വിശദമായ ഭാഗങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന് നിയമം, അനുഭവം, കഴിവ്, അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ആവശ്യമായ അറിവ് പൂർണ്ണമായും ഉചിതമായും സജ്ജീകരിച്ച ജുഡീഷ്യറിക്ക് ~~സ്ഥാപനത്തിന്~~ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതും ഉചിതമാണെന്ന് നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ കരുതി. മുമ്പ് വെളിപ്പെടുത്തിയ നിയമജ്ഞരിൽ നിന്നും ജുഡീഷ്യൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിനുപുറമെ, തെളിയിക്കപ്പെട്ട അത്തരം ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും സൂചിപ്പിച്ച വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചും, പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള നിർദ്ദിഷ്ട പരിധിക്കുള്ളിൽ ഏത് തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷയാണ് ഉചിതമായി യോജിക്കുന്നതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ നിയമ തത്വങ്ങളും നിയമവും

പ്രയോഗിക്കുക. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം മരണത്തിന്റെയോ ജീവപര്യന്തം തടവിന്റെയോ പരമാവധി ശിക്ഷ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്റെ നിഗമനത്തിൽ, വധശിക്ഷ ചുമത്തേണ്ടത് ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിയെ തടവിൽ പാർപ്പിക്കുന്നതിന് ന്യായമായും നീതിന്യായപരമായും കൂടുതൽ ഉചിതമായ വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം എന്തായിരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് കോടതികളാണ്. കുറ്റകൃത്യം കൂടാതെ, അത്തരം കുറ്റകൃത്യമോ കുറ്റകൃത്യങ്ങളോ ചെയ്യുന്ന കോണിൽ നിന്ന്, സമൂഹത്തിന്റെ താൽപ്പര്യമോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും സ്റ്റേയിറ്റ്ജാക്കറ്റ് സൂത്രവാക്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത മറ്റെല്ലാ പ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുക."
(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷ ലഭിച്ചാൽ പരമാവധി വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യം കോടതികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് മുകളിലെ ഖണ്ഡികയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകും. ഓരോ കേസിന്റെയും വിശദമായ ഭാഗങ്ങൾ പഠിച്ച ശേഷം കോടതികൾ അതിന്റെ അനുഭവപരിചയം, നിയമപരിജ്ഞാനം, കഴിവ്, അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച്, നേരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയ നിയമജ്ഞരുടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും നേരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയ ജൂഡീഷ്യൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് കേസ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ജയിൽവാസ കാലയളവിനെക്കുറിച്ച് വിവേകപൂർവ്വം തീരുമാനിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിതമായിരുന്നു. ഇതിന് വേണ്ടി കുറ്റകൃത്യത്തിന് പുറമെ, അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെയോ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെയോ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വശം; സമൂഹത്തിന്റെ താൽപ്പര്യം, ഒരു സൂത്രവാക്യത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത മറ്റെല്ലാ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ എന്നിവ കണക്കിലെടുക്കും എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

26. വധശിക്ഷ നൽകേണ്ടതില്ലെന്നും 14 വർഷം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ കുറ്റവാളിയെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും കോടതി തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം), v. ശ്രീഹരൻ (മേൽപരാമർശം) എന്നിവയിൽ വ്യക്തമാക്കിയ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ വിധികൾ ബാധകമാക്കിയ കേസുകളുടെ ശ്രേണി പരിഗണിക്കുകയും അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ബാധകമാക്കുകയും വേണം

27. എത്രമാത്രം ആണ് വളരെ കൂടുതൽ, എത്രമാത്രം ആണ് വളരെ കുറവ്? ഇതാണ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള മേഖല. ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ~~ഒസ്യുയിറ്റ്ജാക്കുറ്റ്~~കർശന സൂത്രവാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല. ഇളവ് അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം കാര്യം കൊണ്ടുപോവുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതും ന്യായമായ കാരണങ്ങളാൽ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുമാണ്. സ്പെക്ട്രം വളരെ വലുതാണ്. വി.ശ്രീഹരൻ (മേൽപരാമർശം) യിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) യിലെ തത്ത്വം സാധാരണയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട 14 വർഷത്തെ മാനദണ്ഡം താഴേത്തട്ടിൽ തികച്ചും ആനുപാതികമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ ആവിഷ്കരിച്ചു. അതേസമയം, ഇത് വ്യക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമായതിനാൽ, ഉയർന്ന വശത്തും, ചുമത്തുന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും അസമത്വം ഉണ്ടാകുന്നതിൽ കോടതികൾ ജാഗ്രത പാലിക്കണം. സൂക്ഷ്മമായ ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ കൈവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ ഫലപ്രാപ്തിയെയും ബാധിക്കുന്ന അനാവശ്യമായ ഉദാരത കാണിക്കരുത്, അതേസമയം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയ കുറ്റവാളിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം വെട്ടിമുറിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ (ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തടവ് നൽകാൻ കോടതി തീരുമാനിക്കുന്ന കേസുകളിൽ ഒഴികെ), അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജയിൽവാസം കണക്കിലെടുത്ത്, നിശ്ചയിച്ച കാലയളവ് കഠിനവും അമിതവുമല്ലെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് ഗണിതശാസ്ത്രപരമായ കൃത്യത അസാധ്യമാണെങ്കിലും, കുറ്റവാളിക്ക് "ന്യായമായ മധുരപലഹാരം" ആയി മാറുന്ന ഒരു ശിക്ഷാ കാലയളവ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അത് കോടതിയെ പിന്തിരിപ്പിക്കില്ല. വി.ശ്രീഹരൻ (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ നല്ല സൂചകങ്ങളാകാം. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ തത്വം പ്രയോഗിക്കുന്ന മുമ്പ് തീരുമാനിച്ച കേസുകളുടെ ഒരു സർവേ സുരക്ഷിതവും നിയമാനുസൃതവുമായ വഴികാട്ടിയായിരിക്കും. ആ ഉത്തരവിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് കഴിഞ്ഞ ഒന്നര ദശാബ്ദത്തിനിടയിൽ സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) എങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കാണാൻ ഞങ്ങൾ ചില കേസുകളിൽ ഒരു സർവേ നടത്തിയത്.

28. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ തന്നെ, വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇത് ആസൂത്രിതമായി ആസൂത്രണം ചെയ്ത ഭാര്യയുടെ കൊലപാതകമാണെന്നും നേട്ടത്തിനായുള്ള കൊലപാതകമാണെന്നും കണ്ടെത്തിയ

ശേഷം, അപ്പീൽവാദിയെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ജയിലിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കരുതെന്ന് കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു.

29. ഹാരു ഘോഷ് v. വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം, (2009) 15 എസ്.സി.സി 551 ൽ രണ്ട് വ്യക്തികളുടെ കൊലപാതകവും മറ്റൊരു കേസിൽ ജാമ്യത്തിലിറങ്ങിയ കുറ്റാരോപിതൻ മൂന്നാമത്തെയാളെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ കേസിൽ ശിക്ഷാവിധിക്ക് ശേഷം, വലുതാക്കുന്നതും ലഘൂകരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് ഈ കോടതി വധശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കുമ്പോൾ ഇളവ് നൽകാതെ 35 (മുപ്പത്തിയഞ്ച്) വർഷത്തെ യഥാർത്ഥ ജയിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ആയുധധാരിയായി വരാത്തതിനാൽ കുറ്റകൃത്യം മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചതല്ലെന്നും പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത രണ്ട് കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഏക വരുമാനക്കാരനാണ് കുറ്റാരോപിതനെന്നും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു.

30. മുല്ലയും മറ്റൊരാളും v. യു.പി. സംസ്ഥാനം, (2010) 3 എസ്.സി.സി 508 എന്ന കേസിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉൾപ്പെടെ അഞ്ച് പേരെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് കുറ്റാരോപിതൻ/ അപ്പീൽവാദിയും മറ്റ് കൂട്ടുപ്രതികളും കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. ഈ കോടതി ശിക്ഷ ശരിവച്ചെങ്കിലും ശിക്ഷവിധിയിൽ മാറ്റം വരുത്തി. സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളും ഒരു ലഘൂകരണ ഘടകമാണെന്ന വസ്തുതയും കേസിൽ അപ്പീൽവാദികൾ വളരെ ദരിദ്രമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണെന്നതിനാൽ ഇത് അവരെ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നതും കണക്കിലെടുക്കണം എന്നും ഈ കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. മതിയായ കാരണങ്ങളാൽ സർക്കാർ ഏതെങ്കിലും ഇളവിന് വിധേയമായി ശിക്ഷ വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ജീവപര്യന്തമായി കുറച്ചു.

31. രാംരാജ് v. ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം, (2010) 1 എസ്.സി.സി 573 എന്ന കേസിൽ, ഭാര്യയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ ഈ കോടതി ഇളവ് ഉൾപ്പെടെ 20 (ഇരുപത്) വർഷം തടവ് വിധിച്ചു.

32. രാംനരേഷും മറ്റുള്ളവരും v. ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം. (2012) 4 എസ്.സി.സി 257 എന്ന കേസിൽ കുറ്റാരോപിതർക്ക്, വീട്ടിൽ തനിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ നിരപരാധിയായ സ്ത്രീയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാവിധി ശരിവച്ചുകൊണ്ട് കൊണ്ട് കീഴ്ക്കോടതി

വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. ഈ കോടതി ശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിച്ചുവെങ്കിലും വധശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിനുള്ള 'അപൂർവത്തിൽ അപൂർവമായ' വിഭാഗത്തിൽ ഈ കേസ് ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി. ആത്യന്തികമായി, സുസ്ഥാപിതമായ തത്വങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും വഷളാകുന്നതും ലഘൂകരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ഈ കോടതി വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഇളവുചെയ്യുമ്പോൾ 21 (ഇരുപത്തൊന്ന്) വർഷത്തെ ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

33. നീൽ കുമാർ v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം, (2012) 5 എസ്.സി.സി 766 കുറ്റാരോപിതൻ നാല് വയസുള്ള സ്വന്തം മകളെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസാണ്. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം, പ്രായം, ബന്ധം, പരിക്കുകളുടെ ഗൗരവം എന്നിവ പരിഗണിച്ച കോടതി കുറ്റാരോപിതന് 30 (മുപ്പത്) വർഷം തടവുശിക്ഷ വിധിച്ചു.

34. സന്ദീപ് v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2012) 6 എസ്.സി.സി 107 എന്ന കേസിൽ, കാമുകിയെയും ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനെയും (ഭ്രൂണം) കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ, വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഈ കോടതി 30 (മുപ്പത്) വർഷം ഇളവില്ലാതെ തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

35. ശങ്കർ കിസാൻറാവു ഖാഡെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2013) 5 എസ്.സി.സി 546 കേസിൽ പതിനൊന്ന് വയസ്സുള്ള പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ കുറ്റാരോപിതന് ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം വധശിക്ഷയും വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം തടവും വകുപ്പ് 366 എ പ്രകാരം ഏഴ് വർഷം കഠിനതടവും വകുപ്പ് 363 ആർ/ഡബ്ല്യു വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം അഞ്ച് വർഷം കഠിനതടവും വിധിച്ചു. ഈ കോടതി ശിക്ഷ ശരിവച്ചെങ്കിലും വധശിക്ഷ സ്വാഭാവിക ജീവിതത്തിനുള്ള ജീവപര്യന്തമാക്കി മാറ്റുകയും എല്ലാ ശിക്ഷകളും തുടർച്ചയായി നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

36. സാഹിബ് ഹുസൈൻ v. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം, (2013) 9 എസ്.സി.സി 778, എന്ന കേസ് മൂന്ന് കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെ അഞ്ച് പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണ്. സാഹചര്യത്തെളിവുകളിലൂടെ കുറ്റം തെളിഞ്ഞതും ഹൈക്കോടതി ഇതിനകം 20 (ഇരുപത്) വർഷം ഇളവില്ലാതെ ശിക്ഷ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും കണക്കിലെടുത്ത് ഈ കോടതി ഹൈക്കോടതി വിധിയിൽ ഇടപെട്ടില്ല.

37. നാല് പേരുടെ കൊലപാതകം ഉൾപ്പെട്ട ഹർവൈൽ സിംഗും മറ്റൊരാളും v പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, (2013) 2 എസ്.സി.സി 713 ൽ, ഈ കോടതി കുറ്റാരോപിതരുടെ പ്രായം, പരിഷ്കരണത്തിന്റെയും പുനരധിവാസത്തിന്റെയും സാധ്യത, വലുതാക്കുന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾ, അതായത് മരിച്ചവരുടെ എണ്ണം, പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം, വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ആകെത്തുക എന്നിവ വിലയിരുത്തി തടവ് 30 (മുപ്പത്) വർഷത്തേക്ക് ഇളവ് നൽകാതെ ആയിരിക്കുമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു.

38. ആൽബർ ഒറോൺ v. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം, (2014) 12 എസ്.സി.സി 306 ൽ, തന്റെ പങ്കാളിയുടെയും പങ്കാളിയുടെ രണ്ട് കുട്ടികളുടെയും കൊലപാതകം ഉൾപ്പെട്ട ഈ കേസിൽ ഈ കോടതി, കൊലപാതകം ക്രൂരവും വിചിത്രവും പൈശാചികവും കലാപകരവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും ആനുപാതിക തത്വം പ്രയോഗിക്കുകയും ഇതിനകം കടന്നുപോയ കാലയളവിന് മുകളിലും 30 (മുപ്പത്) വർഷം തടവ് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. 30 (മുപ്പത്) വർഷത്തേക്ക് ഇളവ് ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് ഉത്തരവിട്ടു.

39. രാജ്കുമാർ v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2014) 5 എസ്.സി.സി 353 കേസിൽ, നിസ്സഹായയും നിരാലംബയുമായ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്, ഈ കോടതി വധശിക്ഷ ഇളവ് ചെയ്യാതെ 35 (മുപ്പത്തിയഞ്ച്) വർഷം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

40. സെൽവം v. സംസ്ഥാനം, (2014) 12 എസ്.സി.സി 274 കേസിൽ, ഒമ്പത് വയസുകാരിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. കുട്ടിക്കെതിരെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്ത പൈശാചികമായ രീതി കണക്കിലെടുത്ത് ഈ കോടതി 30 (മുപ്പത്) വർഷത്തേക്ക് ഒരു ഇളവും കൂടാതെ തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

41. ബിർജു v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2014) 3 എസ്.സി.സി 421 ൽ, ഒരു വയസ്സുള്ള കുട്ടിയുടെ കൊലപാതകത്തിൽ കുറ്റാരോപിതന് പങ്കുണ്ട്. കുറ്റാരോപിതനെതിരെ വിവിധ ക്രിമിനൽ കേസുകൾ നിലവിലുണ്ടെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും ആ കേസുകളിൽ കുറ്റാരോപിതൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ ഇത് വലുതാക്കുന്ന ഘടകമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. വധശിക്ഷ ഇളവുചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ കോടതി

ഇളവില്ലാതെ കടന്നുപോയ കാലയളവിനേക്കാൾ 20 (ഇരുപത്) വർഷത്തേക്ക് കഠിന തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു, കാരണം ഏതെങ്കിലും മൃദുവായ ശിക്ഷ നൽകിയാൽ അദ്ദേഹം സമൂഹത്തിന് ഭീഷണിയാകും.

42. തട്ടു ലോധി v മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2016) 9 എസ്.സി.സി 675 എന്ന കേസിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനും തെളിവ് നശിപ്പിച്ച ശേഷം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകൽ, ബലാത്സംഗ ശ്രമം എന്നിവയ്ക്ക് കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട കുറ്റാരോപിതൻ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു ഈ കോടതി. പതിനാല് വർഷത്തിന് ശേഷം കുറ്റാരോപിതനെ മോചിപ്പിച്ചാൽ സമാനമായ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച കോടതി വധശിക്ഷ വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞത് 25 (ഇരുപത്തിയഞ്ച്) വർഷമായി ജീവപര്യന്തമായി കുറച്ചു. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദിൽ (മേൽപരാമർശം) വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത പ്രത്യേക വിഭാഗം ശിക്ഷ പ്രശംസനീയമായ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുന്നുവെന്നും ഇത് സമൂഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആശങ്കകൾ പരിപാലിക്കുകയും കുറ്റാരോപിതനെ വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

43. വിജയ് കുമാർ v. ജമ്മു കശ്മീർ സംസ്ഥാനം, (2019) 12 എസ്.സി.സി 791 കുറ്റാരോപിതന്റെ ഭാര്യാസഹോദരിയുടെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മൂന്ന് മക്കളെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ കേസാണ്. കുറ്റാരോപിതൻ മുൻ കുറ്റവാളിയോ പ്രൊഫഷണൽ കൊലയാളിയോ അല്ല എന്ന വസ്തുതയും കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും, അതായത്, കുറ്റാരോപിതന്റെ വൈവാഹിക പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ സഹോദരിയുടെ കുടുംബം വേണ്ടത്ര ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന പരാതിയും കണക്കിലെടുത്ത്, കുറ്റാരോപിതന്റെ സ്വാഭാവിക മരണം വരെ ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

44. പരശുറാം v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2019) 8 എസ്.സി.സി 382 ൽ കുറ്റാരോപിതൻ സ്വന്തം വിദ്യാർത്ഥിനിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വിചാരണക്കോടതി കുറ്റാരോപിതന് വധശിക്ഷ വിധിച്ചത് ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചു. കുറ്റാരോപിതന് ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു എന്നതും പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും ഇരയുടെ കുടുംബത്തിന്റെ വിശ്വാസം

കുറ്റാരോപിതൻ ദുരുപയോഗം ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുതയും കോടതി കണക്കിലെടുത്തു. ചില കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പരിഗണിക്കുകയും പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ഈ കോടതി ഒരു ഇളവും കൂടാതെ മുപ്പത് വർഷത്തെ ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

45. നന്ദ് കിഷോർ v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2019) 16 എസ്.സി.സി 278 എന്ന കേസിൽ, എട്ട് വയസ്സുള്ള പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും കുറ്റാരോപിതനെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചു. ഈ നിയമം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് പ്രതിയുടെ പ്രായം [50 വയസ്സ്], പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള സാധ്യത എന്നീ ലഘൂകരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും ഇളവില്ലാതെ 25 (ഇരുപത്തിയഞ്ച്) വർഷത്തേക്ക് തടവ് ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

46. സ്വപൻ കുമാർ ഝാ v. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും, (2019) 13 എസ്.സി.സി 579 എന്നത് മരിച്ചയാളെ മോചനദ്രവ്യത്തിനായി തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി തുടർന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ കൊലപ്പെടുത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസാണ്. കുറ്റാരോപിതന്റെ ചെറുപ്രായം, പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള സാധ്യത, കുറ്റവാളി സമൂഹത്തിന് ഭീഷണിയല്ല തുടങ്ങിയ ലഘൂകരണ ഘടകങ്ങൾ ഈ കോടതി കണക്കിലെടുത്തു. ളക്കു സ്കെയിലിന്റെ മറുവശത്ത്, കുറ്റാരോപിതൻ തന്റെ ബന്ധുവായ മരിച്ചയാളുടെ വിശ്വാസത്തെ വഞ്ചിച്ചുവെന്ന വസ്തുതയും ഈ പ്രവൃത്തി മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതാണെന്ന വസ്തുതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കോടതി വധശിക്ഷ 25 (ഇരുപത്തിയഞ്ച്) വർഷത്തേക്ക് ഇളവോടെ തടവായി പരിഷ്കരിച്ചു.

47. രാജു ജഗദീഷ് പാസ്വാൻ v. ~~സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ മഹാരാഷ്ട്ര, സംസ്ഥാനം (2019) 16 എസ്.സി.സി 380 എന്ന കേസിൽ ഒൻപത് വയസ്സുള്ള പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ കുറ്റാരോപിതനെ വിചാരണ കോടതി വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി അത് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊലപാതകം മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതല്ല, കുറ്റാരോപിതന്റെ ചെറുപ്രായം, കുറ്റാരോപിതൻ സമൂഹത്തിന് തുടർച്ചയായ ഭീഷണിയാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ തെളിവുകളില്ല എന്നീ ലഘൂകരിക്കുന്ന വസ്തുതകളും, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഹർജിക്കാരനെ പതിനാല് വർഷത്തിന് ശേഷം വിട്ടയച്ചാൽ സമൂഹത്തിന്റെ താൽപ്പര്യവും

എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം പ്രതികളുടെ ശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും എന്നാൽ വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞത് 30 ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയായി പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറ്റാരോപിതന്റെ ചെറുപ്രായം, ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലം ഇല്ല, മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യാത്ത പ്രവൃത്തി, പ്രതിയുടെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക പശ്ചാത്തലം, ജയിലിനുള്ളിലെ പ്രതികളുടെ പെരുമാറ്റം 'തൃപ്തികരം' തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ വധശിക്ഷ ഇളവുചെയ്യാൻ മതിയായ സാഹചര്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെന്ന് കോടതി പ്രസ്താവിച്ചു.

50. ശിവകുമാർ v. ~~സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്~~ കർണാടക സംസ്ഥാനം, (2023) 9 എസ്.സി.സി 817 എന്ന കേസിൽ, കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ കോടതിയുടെ മനസാക്ഷിയെ ഞെട്ടിച്ചുവെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജോലിസ്ഥലത്ത് നിന്ന് മടങ്ങുകയായിരുന്ന ഇരുപത്തിയെട്ടുകാരിയായ വിവാഹിതയായ യുവതിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിലാണ് കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയത്. കേസ് 'അപൂർവ്വങ്ങളിൽ അപൂർവ്വം' വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച കോടതി, കുറ്റാരോപിതന്റെ പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള സാധ്യത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഇത്രയും ക്രൂരമായ കേസിൽ അനാവശ്യമായ ഉദാരത കാണിക്കുന്നത് നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ ഫലപ്രാപ്തിയിലുള്ള

പൊതുജന വിശ്വാസത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. 30 (മുപ്പത് വർഷം) എന്ന നിശ്ചിത കാലാവധി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് കോടതി തീരുമാനിച്ചു.

51. മനോജ്ജം മറ്റുള്ളവരും v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2023) 2 എസ്.സി.സി 353 എന്ന കേസിൽ മൂന്ന് സ്ത്രീകളെ കവർച്ചയ്ക്കിടെ കൊലപാതകം നടത്തിയതിന് വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം മൂന്ന് കുറ്റാരോപിതർക്കും കീഴ്ക്കോടതി വധശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞത് 25 (ഇരുപത്തിയഞ്ച്) വർഷത്തേക്ക് തടവ് ശിക്ഷ പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ, തത്വാധിഷ്ഠിത ശിക്ഷാരീതി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ബച്ചൻ സിംഗ് (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ചർച്ച ചെയ്ത ലഘൂകരിക്കുന്നതും വഷളാക്കുന്നതുമായ ഘടകങ്ങളുടെ സമഗ്രമല്ലാത്ത പട്ടിക ഈ കോടതി കണക്കിലെടുത്തു. കുറ്റാരോപിതരുടെ മാനസികവും മനഃശാസ്ത്രപരവുമായ വിലയിരുത്തലുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വിവരങ്ങൾ നൽകാൻ ഈ കോടതി ഭരണകൂടത്തിന് ഒരു ബാധ്യത ഏർപ്പെടുത്തി, ഇത് പരിഷ്കരണത്തിലേക്കുള്ള പ്രതികളുടെ പുരോഗതി മനസിലാക്കാൻ കോടതികളെ സഹായിക്കും.

52. മദൻ v. യുപി സംസ്ഥാനം, 2023 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി 1473 എന്ന കേസിൽ, ഗ്രാമത്തിലെ ആറ് പേരെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് മറ്റ് കൂട്ടുപ്രതികളോടൊപ്പം കുറ്റാരോപിതന് വധശിക്ഷ വിധിച്ച ഒരു കേസ് ഈ കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പ്രതികളുടെ ജയിൽ പെരുമാറ്റ റിപ്പോർട്ടും മനഃശാസ്ത്രപരമായ റിപ്പോർട്ടും തൃപ്തികരമാണെന്നും അസാധാരണമായി ഒന്നും ചിത്രീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും കോടതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. കുറ്റാരോപിതരുടെ പ്രായാധിക്യവും കാലയളവും [18 വർഷം] ലഘൂകരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളായി ഈ കോടതി പരിഗണിച്ചു. ഈ കേസ് അപൂർവമായ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിഗമനം ചെയ്യുകയും വധശിക്ഷ കുറഞ്ഞത് 20 (ഇരുപത് വർഷം) ജീവപര്യന്തമായി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

53. സുന്ദർ v. ഇൻസ്പെക്ടർ ഓഫ് പോലീസ് വഴി സംസ്ഥാനം - 2023 എസ്.സി സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി 310 എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി, പുനരവലോകനത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതന്റെ വധശിക്ഷ കുറഞ്ഞത് 20 (ഇരുപത് വർഷം) ജീവപര്യന്തമായി കുറച്ചു. ഏഴ് വയസുകാരിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നാണ് കേസ്. ലഘൂകരണ ഘടകങ്ങൾ ഒരു കോടതിയും പരിശോധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് അത്തരമൊരു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ ഈ കോടതിയെ സ്വാധീനിച്ച ഘടകങ്ങൾ. ജയിൽ അധികൃതരിൽ

നിന്ന് ജയിൽ പെരുമാറ്റവും വിദ്യാഭ്യാസ റിപ്പോർട്ടും ആവശ്യപ്പെടുകയും പെരുമാറ്റം തൃപ്തികരമാണെന്നും ജയിലിൽ കഴിയുമ്പോൾ കുറ്റാരോപിതൻ ഫുഡ് കാറ്ററിംഗിൽ ഡിപ്ലോമ നേടിയിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തി. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതന്റെ ചെറുപ്രായം, ശിക്ഷയിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ട ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ മുൻകൂർ മുൻഗാമികളില്ലെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

54. രവീന്ദർ സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഡൽഹി എൻസിടി - (2024) 2 എസ്.സി.സി 323 എന്ന കേസിൽ, ഒമ്പത് വയസുള്ള സ്വന്തം മകളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തതിന് ഐപിസി 376, 377, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം സെഷൻസ് കോടതി കുറ്റാരോപിതനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവപര്യന്തം തടവ് വിധിച്ച സെഷൻസ് കോടതി കുറ്റാരോപിതന് 20 വർഷത്തിന് മുമ്പ് സംസ്ഥാനം ഒരു ദയയും നൽകില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കി. വി.ശ്രീഹരൻ (മേൽപരാമർശം) യിൽ ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, 14 വർഷത്തിൽ കൂടുതലുള്ളതും എന്നാൽ വധശിക്ഷയിൽ കുറവുള്ളതുമായ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം ശിക്ഷ ചുമത്താനുള്ള അധികാരം ഹൈക്കോടതിക്കോ അപ്പീലിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കോടതിക്കോ മാത്രമേ ചുമത്താൻ കഴിയൂ എന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കി. കുറ്റാരോപിതൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവവും കുറ്റാരോപിതനെ നേരത്തെ വിട്ടയച്ചാൽ സ്വന്തം മകൾക്ക് ഭീഷണിയാകാമെന്ന വസ്തുതയും കണക്കിലെടുത്ത്, ഈ കോടതി കുറഞ്ഞത് 20 (ഇരുപത് വർഷം) ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു.

55. മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്ത 27 കേസുകളുടെ ഒരു ~~സർവേ~~ അവലോകനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, അഞ്ച് കേസുകളിൽ, ജീവപര്യന്തം വരെ പരമാവധി തടവുശിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ; ഒമ്പത് കേസുകളിൽ, ഇളവില്ലാത്ത തടവ് കാലയളവ് 30 വർഷമായിരുന്നു; (രാംരാജ്) (മേൽപരാമർശം) ൽ, ആറ് കേസുകളിൽ, കാലയളവ് 20 വർഷമായിരുന്നു, നാല് കേസുകളിൽ ഈ കോടതി ഇളവ് ഉൾപ്പെടെ 20 വർഷം ശിക്ഷ വിധിച്ചിരുന്നു); നാല് കേസുകളിൽ ഇത് 25 വർഷമായിരുന്നു; മറ്റൊരു കൂട്ടം രണ്ട് കേസുകളിൽ, ഇത് 35 വർഷവും ഒരു കേസിൽ 21 വർഷവുമായിരുന്നു.

56. വ്യക്തമായത് എന്തെന്നാൽ, കോടതികൾ, സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപ്പറഞ്ഞവ) പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ പ്രധാനമായും നിരവധി വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന കേസുകളിൽ, അതത് കേസുകൾക്ക് ബാധകമായ പ്രസക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട്

20 വർഷത്തിനും 35 വർഷത്തിനും ഇടയിൽ പരിധി നിശ്ചയിക്കുകയും ചില കേസുകളിൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തടവ് ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്. സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾക്ക് അത്രയുമാണ്. ഏതൊരു തത്ത്വത്തെയും വിവേചിച്ചറിയുന്ന കാര്യത്തിൽ ന്യായവിധികൾ നമ്മെ നയിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

57. ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കേസുകളിലൂടെയുള്ള ഒരു യാത്ര ആനുപാതികതയുടെ തത്വമാണ് അടിസ്ഥാന അടിത്തറയെന്ന് കാണിക്കുന്നു. വധശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ജീവപര്യന്തമായി ഇളവുചെയ്യുന്നത് തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ കോടതി പരിഗണിക്കുന്ന വലുതാക്കുന്നതും ലഘൂകരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യങ്ങൾ, ഇളവില്ലാതെ നിർബന്ധിത തടവിന്റെ വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. നീതിന്യായപരമായി പരിശീലനം ലഭിച്ച ഒരു മനസ്സ് വലുതാക്കുന്നതും ലഘൂകരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, വധശിക്ഷ കുറയ്ക്കാൻ അവർ തീരുമാനിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) തത്വപ്രകാരം ചുമത്തേണ്ട ഉചിതമായ ശിക്ഷാ കാലയളവ് എന്താണെന്ന് അവർക്ക് ന്യായമായ ധാരണയുണ്ടാകും. ഒരു ഏകീകൃത തത്വം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് വസ്തുക്കൾ മുറിക്കുകയോ ഉണക്കുകയോ നന്നായി തൂക്കിനോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവിടെയാണ് വി.ശ്രീഹരൻ (മേൽപരാമർശം) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ നീതിന്യായ പരിശീലനം ലഭിച്ച മനസ്സിന്റെ അനുഭവം കടന്നുവരുന്നത്. നിലവിലുള്ള കേസിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ, അതിനുമുമ്പ് ശിക്ഷാ ഇളവ് അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയും, കോടതികൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രസക്തമായ ചില ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്: (എ) ആ കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഇരയായ മരിച്ചവരുടെ എണ്ണവും അവരുടെ പ്രായവും ലിംഗഭേദവും; (ബി) ലൈംഗികാതിക്രമം ഉൾപ്പെടെയുള്ള പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം; (സി) കുറ്റകൃത്യം നടന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം; (ഡി) മറ്റൊരു കേസിൽ കുറ്റാരോപിതൻ ജാമ്യത്തിലിറങ്ങിയപ്പോൾ ആണോ കുറ്റം ചെയ്തത്; (ഇ) കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ച സ്വഭാവം; (എഫ്) കുറ്റവാളിയും ഇരയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം; (ജി) വിശ്വാസ ദുർവിനിയോഗം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്; (എച്ച്) ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലം; കുറ്റവാളിയെ വിട്ടയച്ചാൽ അത് സമൂഹത്തിന് ഭീഷണിയാകുമോ എന്നും. ചില അനുകൂല ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്, (1) കുറ്റവാളിയുടെ പ്രായം; (2) കുറ്റവാളിയെ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള സാധ്യത; (3) കുറ്റവാളി ഒരു പ്രൊഫഷണൽ കൊലയാളിയല്ല; (4) കുറ്റാരോപിതരുടെ സാമൂഹിക-

സാമ്പത്തിക അവസ്ഥ; (5) കുറ്റാരോപിതന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഘടനയും (6) പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പെരുമാറ്റവും.

വിഷയത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ തൂക്കിനോക്കുമ്പോൾ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കേസുകളിൽ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രസക്തമായ ചില ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്. ജയിലിൽ പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റം പരിഗണിക്കുന്നതിൽ കോടതിയും ന്യായീകരിക്കപ്പെടും; ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയുടെ ഭാഗമായി പ്രതി സേവനമനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് കോടതി കരുതുന്ന വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഇതിനകം കടന്നുപോയ കാലയളവ്, അതിനുമുമ്പ് ഇളവിന് അപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇവ സമഗ്രമല്ല, മറിച്ച് വിശദീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്, ഓരോ കേസും അതിലെ വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

58. ഈ ഘടകങ്ങൾ കൈയിലുള്ള കേസിന് എങ്ങനെയാണ് ബാധകമാകുന്നത് ? കുറ്റാരോപിതൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതായിരുന്നു; നിരായുധരും പ്രതിരോധമില്ലാത്തവരുമായ 4 (നാല്) പേരെ കുറ്റാരോപിതൻ ക്രൂരമായി കൊലപ്പെടുത്തി, അവരിൽ ഒരാൾ കുട്ടിയും മറ്റൊരാൾ പ്രായമായ സ്ത്രീയുമാണ്. കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ, ഒരൊറ്റ കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് തലമുറകൾക്ക് അവരുടെ ഒരു തെറ്റും കൂടാതെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്; ലതയ്ക്കും രാമചന്ദ്രനും ചിത്രയ്ക്കും സംഭവിച്ച മുറിവുകളുടെ സ്വഭാവം ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ക്രൂരതയും നിഷ്ഠുരതയും എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

59. മറുവശത്ത്, കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കുറ്റാരോപിതൻ വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു, അതായത് 28 വയസ്സ്; കുറ്റാരോപിതൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഏതെങ്കിലും നേട്ടത്തിനോ ലാഭത്തിനോ വേണ്ടിയല്ല; കുറ്റാരോപിതൻ രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചില്ല, വാസ്തവത്തിൽ താൻ ചെയ്ത പൈശാചിക പ്രവൃത്തിക്ക് ശേഷം വികാരാധീനനായതിനാൽ ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചു; സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 18 വർഷവും 4 മാസവും ജയിലിൽ കഴിയുന്നത്. ജയിൽ അധികാരികളിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ പെരുമാറ്റ റിപ്പോർട്ട് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തൃശ്ശൂർ വിയ്യൂർ സെൻട്രൽ ജയിൽ ആൻഡ് കറക്ഷണൽ ഹോമിലെ സൂപ്രണ്ടിന്റെ 05.03.2024 ലെ റിപ്പോർട്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജയിലിൽ പ്രവേശിച്ചതുമുതൽ ബാർബർ, ഡേ വാച്ച്മാൻ, നൈറ്റ് വാച്ച്മാൻ തുടങ്ങിയ ജയിൽ ജോലികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നതായി റിപ്പോർട്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ ഒന്നര വർഷമായി കുറ്റവാളി സൂപ്പർവൈസറായി അദ്ദേഹത്തെ

നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജയിലിൽ ഇയാൾക്കെതിരെ അച്ചടക്കനടപടികളൊന്നും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ജയിലിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ പെരുമാറ്റം ഇതുവരെ തൃപ്തികരമാണെന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം:

60. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, ഐപിസി 302, 449, 309 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഞങ്ങൾ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. ഐപിസി വകുപ്പ് 449, വകുപ്പ് 309 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് കുറ്റാരോപിതന് വിധിച്ച ശിക്ഷയിലും ഞങ്ങൾ ഇടപെടുന്നില്ല. ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ (മേൽപരാമർശം) തത്വം പിന്തുടർന്ന് ഹൈക്കോടതി കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചർച്ച കണക്കിലെടുത്ത്, ഹൈക്കോടതി ചുമത്തിയ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ഇളവില്ലാതെ 30 വർഷത്തെ തടവിൽ നിന്ന് ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കാലയളവ് ഉൾപ്പെടെ ഇളവില്ലാതെ 25 വർഷത്തെ തടവ് കാലയളവിലേക്ക് പരിഷ്കരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഇത് നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റും.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധനകളിൽ അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദനീയമാണ്.

~~തലക്കെട്ടുകൾ~~**തലവാചക കുറിപ്പ്** തയ്യാറാക്കിയത്: ദിവ്യ പാണ്ഡെ

കേസിന്റെ ഫലം:
അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു.